

הד המן הירוק

שבועון הקיבוצים ● מס' 1691 ● ז' באב תשע"ט ● 8 באוגוסט 2019

ליאור הלוי, כדורסלנית נבחרת

עמוד 12

ליאור במשחק נגד נבחרת ליטא. אמסטרדם 2015

ירוקים מתמיד! לקבלת העיתון במייל, צור קשר בדוא"ל: media.com-ttova@kenes

התמונות להמחשה בלבד. בתוקף עד 31.8.19. ט.ל.ח.

שיר כאב עובר ושב - על החיבור בין עמיר פרץ לאורלי לוי אבקסיס

לפני כמה ימים, צפיתי בפעם השלישית או הרביעית בסרט "מסע הבחירות של מאיר אריאל" שצולם לפני יותר משלושים שנה. הסרט מתאר את המסע שערך אריאל בחול המועד סוכות, מקרית שמונה בצפון עד קיבוץ סמר בערבה, מלווה בידידיו ובלהקת "קריזמא" – המוזיקאים יהודה עדר, מיקי שביב, רע מוכיח, ושדרן הרדיו יואב קוטנר שהצטרף למסע על תקן מראיין ומתופף. את הסרט ביים אידו סלע לשעבר מכפר הנשיא. צילם וערך נפלא מיכה ליבנה לשעבר מקיבוץ בית השיטה, והפיק איתי לנדסברג ידידי, לשעבר מקיבוץ תל יוסף.

אני מציין בכוונה את שמות הקיבוצים, כי נראה לי שיש בזה גם משהו סמלי. זה סרט בלתי נשכח שאפשר לצפות בו שוב ושוב, אבל נדמה לי שהוא מצביע על משהו מאוד משמעותי בחברה הישראלית. לקראת סוף הסרט (רקה חמישים אם אני לא טועה) מגיע מאיר אריאל (שנקרא בפי העסקן המקומי "מאיר אריאלי") לעיר ירוחם. זה ערב שמחת תורה. על הבמה עומדת להקת שמחות מקומית. מישהו ניגש למאיר ומבקש ממנו שיעלה לבמה וישיר שיר. מכאן מתפתח מעין דו שיח נוגע ללב וגם מצחיק לפרקים. מה שעומד שם באוויר זה המרחק הברור, הבלתי ניתן להכחשה בין הקיבוצניק ממשמרות (אריאל) – הגרסה הישראלית הכי קרובה לבוב דילן, לבין הקהל המקומי. וזה אם תרשו לי קפיצה חדה משהו לעולם הפוליטי העכשווי, מה שמסביר אולי את העובדה שביום חמישי האחרון, בבית העיתונאים בתל אביב, עמדו על הבמה עמיר פרץ משדרות יחד עם אורלי לוי מבית שאן, ולא עמד שם אהוד ברק (יליד קיבוץ משמר השרון...). אז נכון – יש הבדל גדול בין לוחם הסיירת המהולל שחוזר בט שוב ושוב באגרופיו באוויר (פחד אלוהים), לבין "הליצן המשתומם" אריאל, ובכל זאת המרחק הזה שכנראה לא ניתן גם עכשיו לגישור, (אפרופו מפלגת "גשר"...) רבץ שם כבר אז – כמה עצוב וחבל – באוויר.

אין מדובר כמובן ב"כתב אשמה". אשמה היא תמיד עניין שסוגר והופך אותנו למתבצרים ומגוננים ומתחפרים כל אחד בעמדתו, וגם יהיה מוגזם אני חושב, לבקש מהטרובדור הנהדר אריאל, להעמיס על כתפיו את כל תוגת השמאל. הוא בטח לא היה מעוניין לעשות את זה גם עשרים שנה אחרי מותו. ובכל זאת נראה לי שהקטע המסוים הזה מדגים משהו יותר עקרוני. לצערנו הרב ה"שמאל" הישראלי, שאם כל ההסתייגויות המובנות מאיר אריאל היה אחד מנציגיו, לא הצליח להתנחל בלבבות של האנשים, בטח לא של תושבי ירוחם כמשל.

ומילא העבר – אני רואה קצת בעצב יש לומר, איך רבים מחברי בשמאל ממהרים לגנות את החיבור בין עמיר פרץ לאורלי לוי אבקסיס, ושולפים במהירות את עברה ב"ישראל ביתנו" ואת תמיכתה בחוק הלאום.

לכל אלה צריך לומר – הנוכחות הציבורית של אורלי לוי אבקסיס, לא נקייה לפעמים מממד פופוליסטי בולט, ומחלקים בעייתיים ואפילו קשים וצורמים, ובכל זאת החיבור הזה בינה ובין מפלגת העבודה בראשות עמיר פרץ, מציע אופק אחר שיש בו גם פוטנציאל לא מבוטל. חבל אם קיבעון מחשבתי כזה או אחר מצד אנשי השמאל, יפריע עכשיו להתבונן בו.

אודי בן סעדיה

עונת המלפפונים

אני כותב שורות אלה, בתקופה המוגדרת בפי רבים כ- "עונת המלפפונים". עונה המוגדרת באחד הלקסיקונים כ"תקופה ללא התרחשויות מסעירות, בעיקר בעונת הקיץ". מהיכן בא הביטוי הזה אל השיח הקיצי שלנו? יש חוקרי פתגמים הנודדים הרחק אל שנת 1699 כאשר ביטוי זה מתועד לראשונה בלכסיקון סלנג אנגלי. אחרים מאזכרים דווקא את גרמניה של המאה ה-18. לשפה העברית מגיע ביטוי זה מיהדות פולין המזרחית, בתפר שבין תקופת ההשכלה ותקופת התחייה . ההקרמה הבלשנית הזו באה להדגים עד כמה אדי חום הקיץ מתעתעים בנו. הקדמת הבחירות לספטמבר טרפה את קלפי הרוגע. "עונת המלפפונים" הסתיימה עוד לפני תחילתה ... אני מוצא עצמי מרותק אל המרקע כדי ללמוד מהיכן נושבת הרוח. הפוקר הפוליטי בשיאו. הקלפים קרובים לחזה, ואין יודע מה ילד יום. אני מתבונן נפעם באקרובטיקה הפוליטית, כמו ילד בקרקס. ברדיו נשמעת אישיות עבר פוליטית, המשכילה אותנו בתורת הסיכונים והסיכויים הפוליטיים בצירופים השונים המתרחשים לנגד עיננו. אחר מפליא בניתוחי מהלכים טקטיים ואסטרטגיים כמו היה שחקן שח-מט. אם לא היה מדובר בעתידנו שלנו, של ילדינו ונכדינו, של ארצנו והסובב אותה, היה אפשר להשתעשע בדימויים, בתיאורים ובניתוחים הפוליטיים. אך הקיץ הצורב שלנו נהפך כך לפתע ליורה רותחת פוליטית שלא יכולה להשאירנו אדישים כלפיה.

לפני חודש ימים נפגשתי עם ידיד מקיבוץ שכן היכן שאצלנו בעמק-חפר נפגשים; בשופרסל באזור התעשייה של העמק. אני מצביע לברק; הוא מכריז בפני. אני משיב בהחלטיות, אני לא! אני נאמן לעמדתי המסורתית – מרצ. והיום לו היינו נפגשים שנית ע"י דוכן הירקות, היינו כבר משלבים ידיים כמו בימי "מטה גרנות" העליזים משנת 1978 במסגרת איחוד מעניין שמייצר כוח חדש בשם: "המחנה הדמוקרטי". אחרי הבחירות האחרונות הבעתי דעתי שיש להתאחד עם מפלגת העבודה. משום מה מפלגה זו והנהגתה לא מסוגלים להכיל בתוכם שמאל נחוש ודעתני כדוגמת מרצ. מבחינה זו עמיר פרץ גרם לי לאכזבה רבה, לא משום שאני ממצביעי מפלגתו, אלא משום שאני ממשפחתו הפוליטית הרחבה (השמאל הישראלי), חשבתי שאצלו קרובי משפחה קודמים... כך שאני מרותק לספקולציות, סביב השעון, סדר היום שלי נע סביב תכניות האקטואליה.

בעברנו הרחוק שיחק המונח "קולקטיביות רעיונית". הייתה הנהגה היסטורית כריזמטית שהשפיעה על השקפת העולם הקיבוצית (בעזרת עיתון המפלגה ושבועון התנועה). להיות חבר קיבוץ היה מזוהה עם שבט פוליטי. היום המציאות הפוליטית הקיבוצית מורכבת יותר. חלקה נעה בהתאם "לשבשבת רוחות". פחות מזוהה ויותר לא מוגדרת פוליטית. לצערי הקיבוץ סיים תפקידו כבית פוליטי. הפלורליזם הרעיוני-פוליטי שולט. בשעתו, מורי העתיד של החינוך הקיבוצי המשותף שקיבלו הסכתם המקצועית והפדגוגית בסמינרי הקיבוצים היו נקראים להשתלמויות תקופתיות "בגבעת-חביבה", כדי להטעינם בהשקפת עולם פוליטית עבור ילדי הקיבוץ, ללמדנו שחינוך פרגוגי קיבוצי איננו מנותק מחינוך פוליטי-רעיוני.

גבעת חביבה איננה יותר כתובת פוליטית-רעיונית לתנועה הקיבוצית ולקיבוצי "חבצלת" (הקבה"א לשעבר). בגבעת חביבה של היום נעשים דברים חשובים במישורים רבים כולל פוליטיים, אך "שולחן קיבוצי" לא קיים בה. הקמת בי"ס בינלאומי בשפה האנגלית למנהיגות עולמית וישראלית הוא פרויקט מעורר השראה וחשוב שפועל בגבעה. מדוע אין במקביל בי"ס בשפה העברית, הצברית להכשרת הנהגה קיבוצית? לצערי רבים מהקיבוצים נעזרים מחוסר ברירה, בהנהגות מקומיות חיצוניות. יותר ויותר בעלי תפקידים מרכזיים בכל התחומים באים מהחוץ. אלה מבעלי התפקידים שהגיעו מהחוץ ועוזבים עם תום תפקידם, לא תמיד מודעים להיות הקיבוץ גם מערכת הנושאת עמה השקפת עולם פוליטית-חברתית ותרבותית, ולא רק הצלחה או הישרדות כלכלית. קל מאוד להתרגל "שאחרים" ינהלו אותנו. האם זה מוסיף בריאות וכוח לקיבוץ? הבלבול הערכי-פוליטי בו אנחנו נמצאים במערכות הבחירות, הוא בין היתר תוצאה של בלבול פנימי שמוביל להעדר עשייה פוליטית מבית. יש לנו חלק במציאות זו, אני משוכנע שאסור לקבלה ולהשלים עמה.

יובל דניאלי

"כי גרים הייתם בארץ מצרים"

"וגר לא תונה ולא תלחצנו",
צוותה אותנו התורה.
"כי גרים הייתם בארץ מצרים"
זכרו - מה שם אתכם קרה!

"וכי יגור אתך הגר",
וכן, הוא גר, הריהו כאן!
"כאזרח מכם יהיה לכם",
"ואהבת לו" - כי הוא אדם!

שלושים ושש! זה המספר,
הצו מופיע בתורה!
כבוד האדם והאזרח
כבדו! - שמרו לא להרע.

זוכרים? היה ראש ממשלה,
זה שנבחר ב"מהפך",
כן, בגין, כשרק עלה,
את זה הצו הוא לא שכח.

ספינת פליטים, בני וויטנאם,
שייטה בים, הרחק מכאן,
והוא - הביא אותם משם,
פתח לבו לבני אדם.

אז מה נשכח? מה השתבש?
בשם "תורה" מה כאן עושים?
את ה"זרים" כך מגרשים?
על ה"גרים" שוב אין חסים?

זכרו - היינו עבדים,
משוללי זכויות אדם,
כך נרדפים מאות שנים,
פגעו בנו מכאן עד שם!

זכרו - שרי הממשלה,
סבלות העם אלפי שנים.
אל תשכחו דבר התורה!
אל תגרשו הורים, בנים!

מעוז חביב, צרעה

תיקון טעות

בידיעה בגיליון שעבר על פטירתו של חנוך אלבלק, איש הגבעטרון, הוזכר השיר ונתנה תוקף שאלבלק שר למנגינה של יאיר רוזנבלום. השיר הולחן לזכר 11 הרוגי קיבוץ בית השיטה במלחמת יום הכיפורים ולא כפי שנכתב בידיעה. אנו מצרים על הטעות.

עורך "הזמן הירוק"

עיתוני ההתיישבות מגדילים את החשיפה שלך!

ניתן לקרוא את עיתוני הזמן הירוק, קו למושב, יבול שיא, הרפת והחלב גם באתרים הבאים:

תנועת המושבים www.tmoshavim.org.il/index.aspx?id=4327
האיחוד החקלאי www.ihaklai.org.il
ארגון מגדלי הפרחים www.fgo.co.il/HTMLs/home.aspx
אופק www.ofek-israel.org.il
קיבוצניק www.kib.org.il/yarok.html
הפורטל לחקלאות טבע וסביבה www.israel.agrisupportonline.com

חפשו אותנו בפייסבוק

הזמן הירוק
כנסמדיה מקבוצת כנס תערוכות

עורך: יעקב לזר Lazar@nachshon.co.il • **מנהלת עיתון**: פרימה זילברמן • **עיצוב ועריכה גרפית**: בני בנגלס
כתבים: ארנון אבני, עלי קדם, שוש גרץ, חני סולומון, יובל דניאלי, אברהם שרון, אבנר רון • **הפקה**: media.com-ttova@kenes טל' 074-7457405 פקס' 074-7457499 • **מזכירת סניף דרום**: אנה רייזנקינד
יועצי פרסום: יעקב קניאל 054-4557780, שי מזרחי 050-6866619 יורם טביבי, 052-2773132
מודעות: media.com-ttova@kenes • **המערכת אינה אחראית על תוכן המודעות**
חפשו אותנו בדף הפייסבוק: הזמן הירוק, קו למושב, יבול שיא, הרפת והחלב עיתוני המרחב הכפרי המערכת והמנהלה היוצרים 6 אור יהודה •

כל הזכויות שמורות. אין להעתיק, לתרגם, לשדר בכל אמצעי, לאחסן במאגר מידע, לפרסם או להפיץ בכל אמצעי כל חלק מן המודפס בעיתון הזה.
סיימתם לקרוא? אנא השליכו את הגיליון לפח המחזור הסמוך למקום מגוריכם.

המרכז לתכנון פיננסי

FINANCIALPLANNINGCENTER

כשמדובר בכספי הקיבוץ ו/או החברות שבבעלותכם חשוב לתכנן את ההשקעות בצורה נבונה

הלוואות חברתיות בישראל: השקעות שצוברות תאוצה בקרב הקיבוצים, **מעל 70 קיבוצים השקיעו** בפלטפורמה של חברת TARYA ונהנים מריבית משולמת חודשית ו/או מצטברת בחשבון במסלול 100% בטוחות. TARYA מפרסמת שהתשואה הממוצעת של תיקי ההלוואות למלווים ב3 שנים האחרונות כ 6% לשנה ברוטו ועם יכולת הגעה למעל 1000 הלוואות שונות. כמו כן, נהנים מנזילות באמצעות האתר ודוחות חודשיים לביצוע מעקב אחר קצב התפתחות התיק.

קרנות חוב עם שעבודים על נדלן: אפשרות להשקעה בקרן/שותפות חוב הנותנת אשראי ליזמויות למול שעבוד נכס. אפשרות לתזרים חודשי ו/או קבלת היתרה עם הריבית בסוף תקופת ההשקעה.

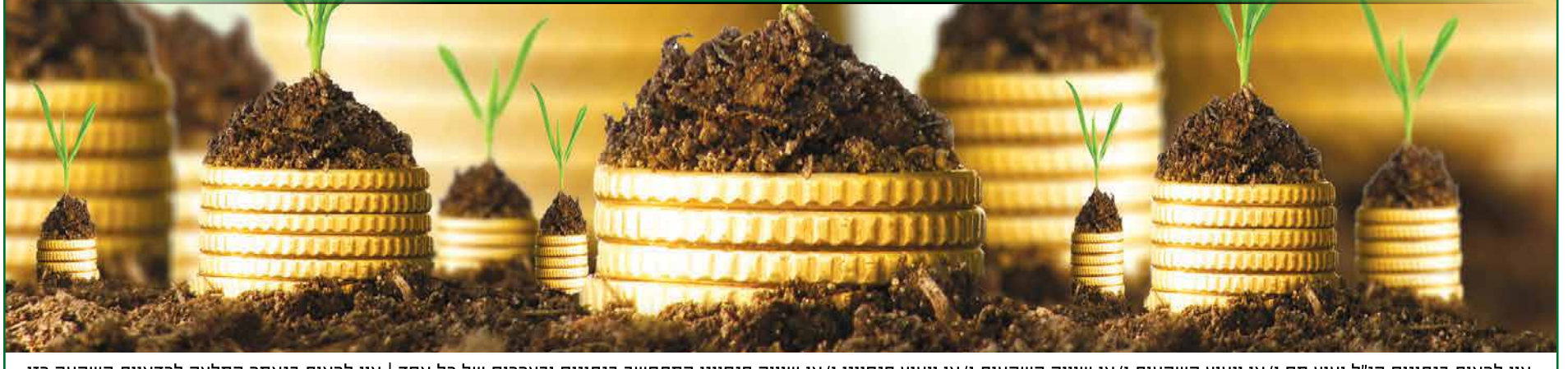
קרנות אשראי ונדלן בחול: ישנן קרנות אשראי רבות, שקיבוצים, קרנות פרייבט אקווטי, חברות ביטוח ומוסדיים רבים משקיעים מכספי הנוסטרו בחול ברמות סיכון שונות. חלק מהקרנות מפוזרות בין קרנות ריט המחלקות דיבידנדים.

המרכז לתכנון פיננסי הינו גוף בלתי תלוי המתמחה בהשקעות אלטרנטיביות, שוק ההון וביטוח. בין לקוחותינו: קיבוצים, אגודות שיתופיות, מועצות אזוריות, חברות ייצור ופרטיים. לקוחותינו נהנים מגישה לגופים רבים והשקעות מגוונות באמצעות תכנון הוליסטי מלא, בהתאם להון ולצרכים הספציפיים של פרטיים וחברות. בשורה התחתונה, להשקעות אלטרנטיביות יש יתרונות רבים והן מגוונות ונדרש תכנון ממוקד. הן מעניקות פיזור סיכונים טוב ויעיל, אפשרות לתשואה שאינה מושפעת מהתנודות בשוק ההון, ולעיתים גם נזילות רבה יותר ומיסוי נמוך בהשוואה להשקעות בשוק ההון.

בין החברות שמשווקות על ידי המרכז לתכנון פיננסי:

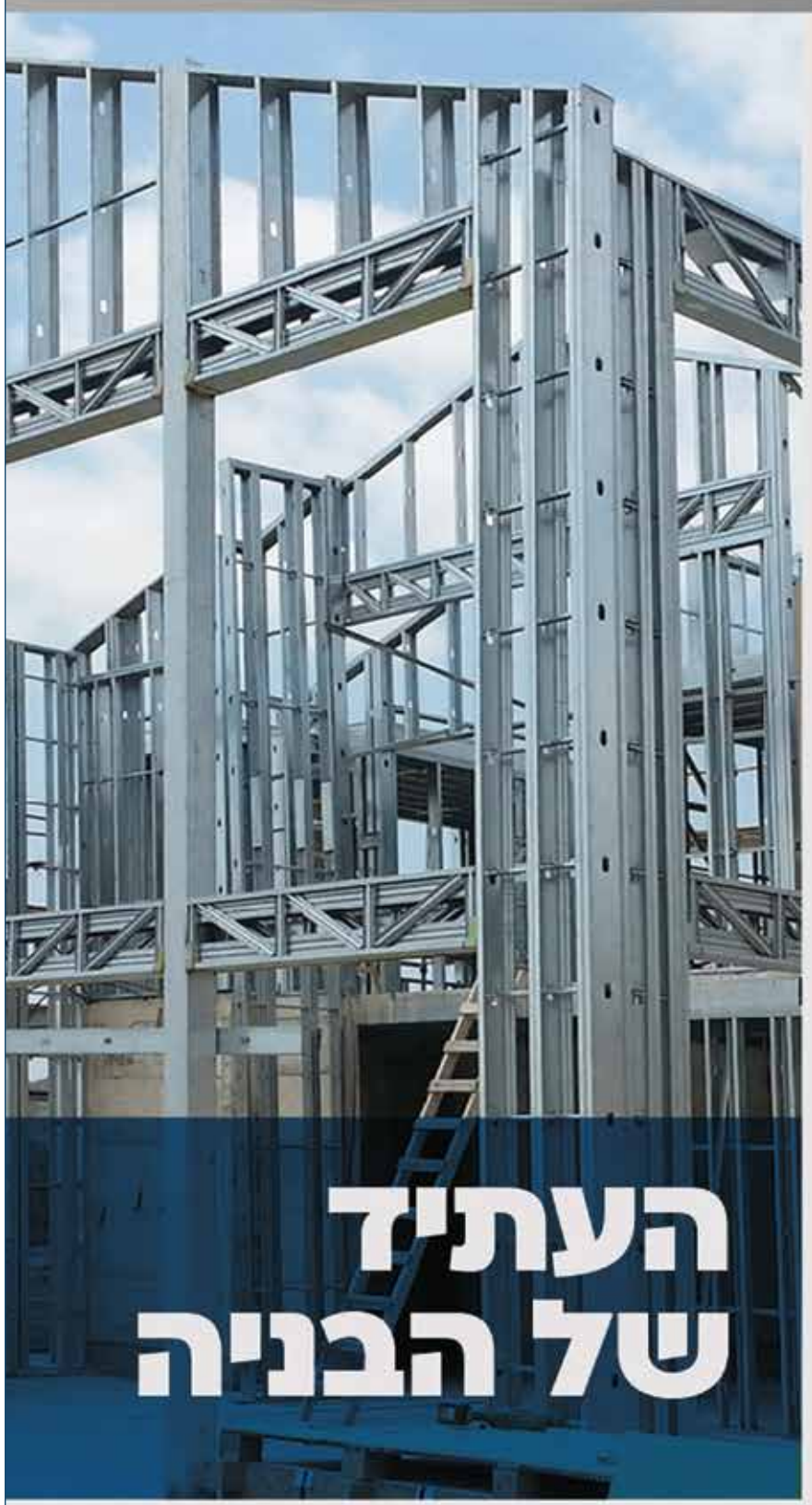
fundit Headstart & IBI | אלטשולר שחם | EXCELLENCE בית השקעות | הגשמה | BTB Be The Bank ISRAEL | כלל ביטוח מבטחים וחיסכון פנסיוני | קבוצת מגדל | איילון חברה לביטוח | כלל ביטוח מבטחים וחיסכון פנסיוני | הלמן-אלדובי בית השקעות | blender הלוואות בין אנשים | הכשרה חברה לביטוח | מנורה מבטחים | מיטב דש הדרך הנכונה | IBI | הראל | TARYA | WS WEALTH STONE | ילין לפידות בית השקעות | פסגות בית ההשקעות הגדול בישראל

למידע נוסף ולפגישה התקשרו 1700-700-587
www.finance-center.co.il
תכנן היום - תהנה מחר

אין לראות בנתונים הנ"ל יעוץ מס ו/או ייעוץ השקעות ו/או שיווק השקעות ו/או ייעוץ פנסיוני ו/או שיווק פנסיוני המתחשב בנתונים ובצרכים של כל אחד | אין לראות בנאמר המלצה לכדאיות השקעה כזו או אחרת, אין תשואות עבר מעידות על תשואות שתושגנה בעתיד | כל האמור כללי ומהווה תמצית בלבד. ט.ל.ח

חפשו אותנו ב- YouTube

העתיד של הבניה

MITEK.CO.IL

שיטת מייטק אידיאלית לבנייה הפרטית. ניתן לבנות בכל סגנון וצורה, קומה אחת או מספר קומות, עם גג שטוח או גג רעפים, בשילוב חומרי גמר שונים כגון טייח אקרילי, חיפוי אבן, חיפוי אלומיניום, גגות עץ גושני ועוד.

מהיר יותר בית פרטי דו קומתי בארבעה חודשים

מבודד יותר פי ארבע ויותר מקיר בלוקים סטנדרטי

מדויק יותר גמר ברמה הגבוהה ביותר

חזק יותר עמידות בכל רעידת אדמה, לא נסדק

ירוק יותר חומרים בריאים, מתמחזר במלואו

מייטק ישראל 09-8943999

רח' תלמים 1 מושב תנובות.

מבצע
בקלנועית אפיקים

36 תשלומים שווים ללא ריבית

קלנועית מתקפלת החל מ- **242** ₪ לחודש

קלנועית גדולה מבית אפיקים החל מ- **430** ₪ לחודש

אפשרות לטרייד אין

9901* / משרד מושור להיות חופשי באמת. / **קלנועית® אפיקים**

אפשרות למנגנון שבת | הדגמה חינם בבית הלקוח

כפוף לתקנון. עד 31.8.19. עד 36 תשלומים בכרטיס אשראי בלבד. המחיר לקלנועית מתקפלת דגם Pride GO-GO LE. המחיר לקלנועית גדולה - דגם אפיקים C4. ט.ל.ח

תיאו ברנט | Leo Brunt

דב ליטבינוף ייאלץ לסיים את תפקידו כראש מ.א. תמר

נשיא בית המשפט השלום בתל־אביב, השופט אביחי דורון, גזר בש־בוע שעבר על ראש המועצה האזורית תמר, דב ליטבינוף, עונש של 3 חוד־שי עבודות שירות, קנס של 10,000 שקל ו־6 חודשי מאסר על־תנאי. כמו כן קבע השופט דורון כי במעשיו של ליטבינוף דבק קלון, ובעקבות כך הוא ייאלץ לסיים את תפקידו כראש המו־עצה. ברצמבר האחרון הורשע ליט־בינוף, במסגרת הסדר טיעון, בביצוע עבירה של הפרת אמונים בפרשת התשלומים לאנשי "ישראל ביתנו".

באוקטובר 2018 הגיע ליטבינוף , חבר קיבוץ עין גדי, להסדר טיעון עם הפרקליטות, בו נקבע כי הוא יודה בהפרת אמונים, ללא סעיפי מרמה ושוחד. יש לציין כי בכל המקרים בהם מעורב ליטבינוף בפרשה זו, נו־עדו הכספים לצרכי המועצה האזורית תמר ולגופים בתוכה ולא לצרכיו האישיים, תוך הבנה שקבלת כספים ממי שקשורים במפלגת "ישראל בי־

דב ליטבינוף. לא יערער על גזר הדין, "יוצא לדרך חדשה"

תנו" כרוכה בתשלום שוחד. כך למשל הודה ליטבינוף, שבמסגרת גיוס תק־ציבים לבניית מכון מחקר בים המלח, נאמר לו ש"ישראל ביתנו" תקצה לכך תקציבים, אבל לשם כך יש לשלם עמלה של 25% לאלכס ויזניצ'ר, הק־שור למפלגה. הוא התבקש להעביר את התשלום לחברה פרטית וכך עשה.

ההחלטה להגיע עם ליטבינוף לה־סדר התבססה על כך שהוא הודה במעשים המיוחסים לו וקיבל עליהם אחריות. בבחירות לרשויות המקו־מיות שנערכו בסוף אוקטובר 2018, נבחר ליטבינוף לראשות מ.א. תמר לקדנציה רביעית, ברוב של 56% מה־בוחרים. לפני הבחירות ביקש היועץ המשפטי לממשלה אביחי מנדלבליט, להשעות אותו מתפקידו בשל העוב־דה שהודה בעבירה של הפרת אמונים, אך הוועדה להשעיית ראשי רשויות דחתה את פנייתו . ליטבינוף קיווה שלא יוטל עליו קלון, אך השופט דורון חשב כאמור אחרת.

בצאתו מאולם בית המשפט הודיע ליטבינוף כי הוא לא מתכוון לערער על ההחלטה, והוא יוצא לדרך חדשה. עו"ד דפנה וינברג המייצגת אותו, אמרה כי הטלת הקלון הפתיעה אותם וכי הם ילמדו את גזר הדין וישקלו אם לערער.

התנגדות חריפה בגלבוע לתכנית להקים תחנת כוח גז באזור תעשייה "מבואות הגלבוע"

בגלבוע מביעים התנגדות חריפה לתכנית המתאר לה־קמת תחנת כוח גז באזור תעשייה "מבואות הגלבוע", וכנגד התהליך להקמת תחנות כוח נוספות, מבו־ססות גז טבעי, בתחומי המועצה ובסביבתה. על רקע התנגדויות גורפות שהעלו כל יישובי הגלבוע, התכנסה הוועדה המקומית "הגל־בוע", לדיון בתכניתו של מנהל הת־כנון (ותמ"ל) לכפות הקמת תחנת כוח בחלק הצפוני של אזור התע־שייה (סמוך לעפולה), בהספק הנע בין 900 עד 1200 מגה־וואט, בגובה של 70 מ', ועל שטח של כ־540 דונם (בשלב הראשון בלבד, עם פוטנציאל התרחבות ניכר). חברי הוועדה התנ־גדו פה אחד לתכנית שעוברת כעת לעיון הוועדה המחוזית. עובד נור, ראש המועצה, המשמש כיו"ר הוע־דה, הדגיש בדיון כי "מרחב הגלבוע הוא אחת הריאות הירוקות האחרו־נות במדינת ישראל, והנהגת המו־עצה הנוכחית ותושביה יעשו ככל שעל ידם למנוע מפגעי בריאות וזיהום".

במרכז הדיון עמדה ההתנגדות המשותפת של שלושת הרשויות השכנות: עפולה, עמק־יזרעאל וגל־בוע, שהזדעזעו לגלות כי מתוכננת הקמתן של 4 תחנות כוח באזור הע־מקים בלבד, ועוד אחת בסמוך לג'נין. במכתב עליו חתומים שלושת ראשי הרשויות (אבי אלקבץ, אייל בצר ועובד נור), מוצגת תמונות הריכוז הרב של תחנות כוח במרחב כה מצו־מצם, ומידת ההשפעה הניכרת הצ־פויה על בריאות הציבור והחקלאות, פגיעה נופית, ואף תדמיתית במרחב הכפרי.

"מדובר על הקמת 5 תחנות כוח מו־פעלות בגז טבעי (וסולר) ברדיוס של כ־25 ק"מ מהעיר עפולה. אין לכך אח ורע במדינה". אומר עובד נור, ראש המועצה. "נדהמנו לראות באיזו קלות מקדמת המדינה הצעה תכנונית שמ־שמעותה חמורה ביותר על בריאות תושבינו. כבר היום, עם התרחבות הפעילות באלון־התבור, סובלת העיר עפולה מזיהום אוויר בדומה לרמה שבעיר חדרה. הקמת תחנה נוספת תחשוף את תושבי האזור כולו לתו־ספת זיהום אוויר ניכרת בכל ימות השנה!"

במהלך השבוע הוצפה לשכת ראש המועצה במכתבי תמיכה מהנהגות היישובים, אשר ביקשו לחזק את ידי קברניטי המועצה בהתנגדות לתכנית. חלקם אף טרחו והגיעו לדיון להשמיע את עמדתם והדגישו את חששם כנגד המהלך האגרסיבי אשר ייצור נזק סביבתי לדורות.

החלה בניית 25 יחידות מגורים בקיבוץ קטורה

בקיבוץ קטורה עובדים בימים אלה על הכנת התשתית לבניית 25 יחי־דות דיור חדשות. הבנייה היא חלק מפרויקט "בית קטן בערבה", פרויקט מגורים של חבל אילות בשיתוף משרד הבינוי והשיכון, המיועד למ־שפחות צעירות בקיבוצי האזור, במ־טרה לחזק את ההתיישבות בערבה הדרומית.

מדובר בבתים יבילים, אותם בונה חברת ישראמרין. עמוס נחום, מנכ"ל החברה, מסביר כי הבנייה מתבצעת באמצעות טכנולוגיית בנייה מודו־לרית מפלדה בשילוב בטון. הקירות מיוצרים במפעל וממנו מובלים לק־טורה. ההערכה היא שהשלב הראשון של הקמת השכונה החדשה יסתיים עד סוף 2019.

מנהל הכספים של הקיבוץ, מרסל דבאוי, אומר כי במסגרת פרויקט "בית קטן בערבה" יקבלו הקיבוצים 90 דירות, בתמיכה משמעותית של משרד השיכון. 25 מהן יגיעו כאמור לקטורה. הקיבוצים ביצעו עסקת מימון לרכישת הבתים, כמעט בתנאי משכנתא, בסדר גודל של 40 מיליון שקל, 11 מיליון שקל מהם בקטורה. שמונה משפחות שאמורות להיכנס לבתים החדשים נמצאות בהליכי קליטה שונים, ארבע מהן שוהות כבר בקיבוץ.

התחלת הבנייה בקיבוץ קטורה

בקטורה 160 חברים ופרנסתו על מטע תמרים גדול, ענף תיירות מפו־תח, וחברים עובדי חוץ.

מיכל קראוס, מנכ"לית מועצת החלב, התפטרה

עודד הון

מיכל קראוס. תמשיך בניהול המועצה והענף עד לחודש מרס בשנה הבאה צילום רועי ברקוביץ

מיכל קראוס, חברת קבוצת שילר, התפט־רה בשבוע שעבר מתפקידה כמנכ"לית מועצת החלב. במכתב ליו"ר המועצה, ערן אטינגר, ולחברי הדירקטו־ריון היא נימקה את התפ־טרותה, לאחר חמש שנים בתפקיד, בסירובו של משרד החקלאות לאשר בשנתיים האחרונות את צמצום מכסות החלב, עליהן המליצה וכתבה: " אני רואה בהחלטה זו, שלא לצמצם את מכסות החלב, כפגיעה משמעותית ביכולת של מועצת החלב וענף החלב כולו להיערך לשנים הבאות.... מספר סי־בות הביאו אותי לקבלת ההחלטה על סיום תפקידי. כפי שאתם יודעים הנושא המקצועי הוא זה שמוביל אותי לאורך כל הדרך. שיקולים ולח־צים פוליטיים, כאלה או אחרים, אינם מעניינים ואינם מענייני המועצה".

מיכל קראוס, היא דור שלישי בקבוצת שילר, בתם של גורי ושרה מיר ונכדתם של שלמה ומרים מיר ממייסדי שילר. בעלת תואר ראשון מהפ־קולטה לחקלאות ברחובות ותואר שני בכלכלה מהאוניברסיטה העברית. היא מילאה שורה של תפקידים כלכליים בקיבוצים עד לבחירתה כאשה הראשונה המכהנת כמנכ"לית של מועצת ייצור. כלכלנית קבוצת שילר, סמנכ"לית כספים של תאגידי קרן התק"מ, יו"ר כלכלית של מספר קיבו־צים, דירקטורית בחברות ציבוריות־קיבוציות ועוד. בפעילותה הציבורית הייתה ממייסדות פורום נשים ועסקים בתק"צ וחברה בעמותת כ"ן לשינוי חברתי בישראל.

התפטרותה של קראוס גרמה לתגובות לא מחמיאות מנושאי תפקידים ממשלתיים. מנכ"ל משרד החקלאות שלמה בן אליהו: "אין במכתבה של קראוס משום התפטרות, כיוון שבמילא כבר סיימה את כהונתה, ללא היש־גים יוצאי דופן. עניין המכסות, הוא תירוץ בו נקטה קראוס שטרם הציגה את הדרישה לקיצוץ מכסות לשר ובוודאי שהשר לא החליט בנושא".

כידוע, שר האוצר ושר החקלאות ניסו להביא להסכם ארוך טווח בנושא מחירי החלב שכלל פתיחת השוק ליבוא מוצרי חלב, עניין שמתעכב עקב הבחירות הקרובות. תגובת שר החקלאות, אורי אריאל, להתפטרותה של קראוס התפרסמה בעיתון "כלכליסט": "השר טרם שמע את עמדת מועצת החלב, ועל אחת כמה וכמה טרם החליט בעניין. נקבע מועד לתחילת חודש ספטמבר, בו השר יחל בסבב התייעצויות בנושא מכסות החלב לשנת 2020 ולהחלטה בנושא".

"הזמן הירוק" פנה לקראוס כדי שתרחיב בנושא ההתפטרות ותתייחס לתגובות שבה נתקבלה. בין היתר ביקשנו לברר האם היו סיבות נוספות להתפטרותה בנוסף למכסות החלב, והאם לא היה מן הראוי שתמתין עם החלטת ההתפטרות עד לאחר הבחירות בספטמבר, העשויות לגרום לה־חלפת השרים מקבלי ההחלטות. קראוס העדיפה שלא לענות על השאלות שהוצגו לה ומסרה באמצעות דובר מועצת החלב את התגובה הקצרה הבאה: "הודעתי על סיום תפקידי לעובדי מועצת החלב ולחברי הדירקטוריון. אמ־שיך בניהול המועצה והענף במלוא המרץ עד לחודש מרס בשנה הבאה ואעשה ככל יכולתי לסייע בכניסתו של המחליף/מחליפה לתפקיד".

היזמות מורה אחוה

מכללת אחוה, הסטארט-אפ של האקדמיה מזמינה אתכם
למפגשים אישיים, ייעוץ והדגמות בנושא יזמות בחינוך,
למתעניינים בתואר ראשון בחינוך ותעודת הוראה
ובהסבת אקדמאים להוראה.

בתכנית:

רובוטיקה	נוירופדגוגיה- הלכה למעשה	ניסויים מדעיים

שני 19.8.19 | 19:00-16:00

המכללה האקדמית
אחוה
הסטארט-אפ של האקדמיה

ייעוץ והרשמה עם הטבות לנרשמים במהלך כל היום
למידע ופרטים נוספים
new.achva.ac.il | *3622

ייתכנו שינויים

שתי תמונות, בסלון ובלשכה

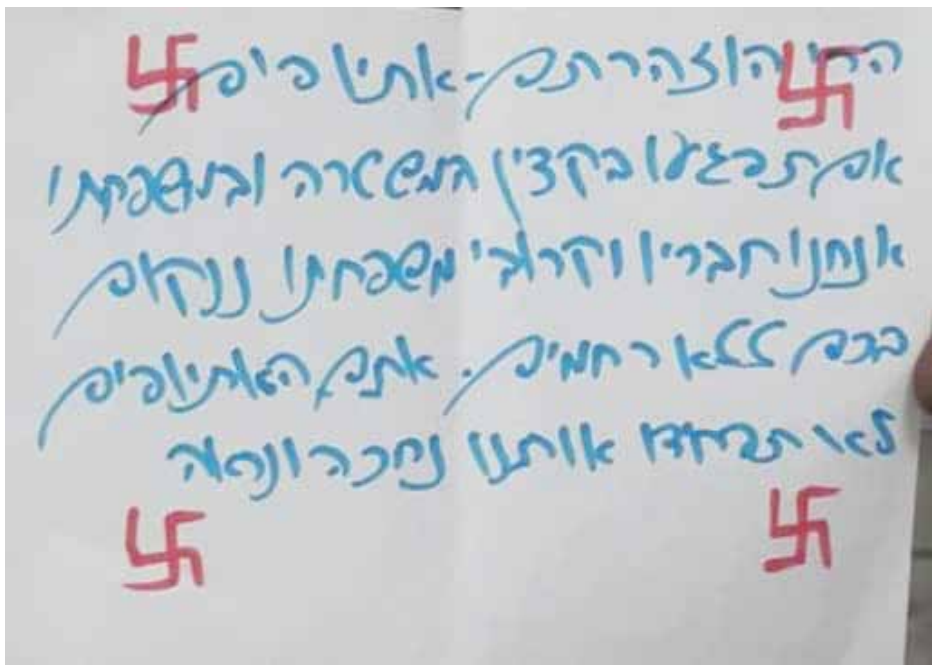
מערכת הבחירות הזו תיזכר לדראון עולם, בשל ההכשר שנתן הימין הישראלי לממשיכי דרכו של הרב כהנא - איתמר בן גביר, ברוך מרזל, בנצי גופשטיין. איילת שקד הפצירה בבן גביר שיצטרף אליה תמורת מקום בטוח בכנסת, רפי פרץ ובצלאל סמוטריץ' דחפו לחיבור הזה, בנימין נתניהו הציע לבן גביר תפקיד של סגן שר אם יצטרף לרשימת הימין, ודווח אפילו על הצעה לתפקיד סגן יו"ר הכנסת. מי שהחזיק לפני 25 שנה בסמל שהיה על הרכב של יצחק רבין ואז אמר: "הגענו אל הרכב, נגיע גם אל האיש", הפך לפוליטיקאי מבוקש ומחוזר.

ב־17 בספטמבר נדע אם ההימור שלו על ריצה עצמאית הצליח, או הותיר אותו מחוץ לכנסת. בסלון דירתו של איתמר בן גביר תלויה תמונה של הרוצח ברוך גולדשטיין. בן גביר נשאל על התמונה ואמר: "לא אוריד את התמונה של ברוך גולדשטיין. הוא רופא שהציל חיים". באולפן שישי השבוע, בו ישבו אמנון אברמוביץ' ועמית סגל, התייחס אברמוביץ' לאפשרות שבלשכתו של סגן יו"ר הכנסת, איתמר בן גביר, יהיו תלויות זו לצד זו, תמונתו של בנימין זאב הרצל ותמונתו של ברוך גולדשטיין, וביום האזכרה השנתי ליצחק רבין יבקש בן גביר מהשב"ס לאפשר לו לארח ביציע האורחים בכנסת את יגאל עמיר. עמית סגל ענה, שישנו סגן יו"ר כנסת, אחמד טיבי, שבלשכתו תלויה תמונה של רוצח המונים- יאסר ערפאת. אם מזדעזעים מבן גביר ותמונת ברוך גולדשטיין אצלן בסלון, צריך להזדעזע גם מטיבי ותמונת ערפאת התלויה אצלו. סגל אמר גם, שחברי הכנסת הערבים מחרימים את הישיבה בכנסת לזכר רבין, משום שהוא כבש את ירושלים.

אחמד טיבי הגיב, שההשוואה שערך סגל היא נלוזה ומגוחכת. "ערפאת הוא מנהיג העם הפלסטיני הנבחר, סמל לאומי ואבי האומה. גולדשטיין הוא רוצח שפל ונתעב, שירה במתפללים במסגד וטבח בהם. זוכרים מה עשו מנהיגי הלח"י והאצ"ל? פוצצו שווקים, בתי מלון והתנקשו בדיפלומטים. פגעו בחפים מפשע. כל צד מביט אחרת על מנהיגיו וסמליו בהשוואה לאויב. ערפאת ז"ל זכה בפרס נובל לשלום יחד עם רבין ופרס (אגב, הטענה שח"כים ערבים מחרימים את האזכרה לרבין אינה נכונה).העברתי את תגובתי לאולפן שישי, אך נבצר מהם לשדרה כי לא הצליחו לקבל תגובה מ... בן גביר. יחי האיזון החדש ".

בהמשך דבריו הסתייג עמית סגל מברוך גולד־שטיין, אבל בפועל הוא הצטרף למי שהאפשרות שבן גביר יהיה חבר בכנסת ישראל, לא נתפסת אצלם כבעיה מיוחדת. יש אחמד טיבי שאצלו תלויה תמונה של ערפאת, אז יהיה בן גביר שאצלו תלויה תמונה של ברוך גולדשטיין. חה"כ אחמד טיבי מזכיר בתגובתו את פיצוץ מלון המלך דוד בירושלים. את הפעולה תכנן והוציא לפועל, ביולי 1946, עמיחי פאגלין, "גידי", קצין המבצעים של האצ"ל. לוחמי האצ"ל מחופשים לעובדים ערבים, הגניבו לאגף הדרומי של המלון כדי חלב מלאים ב־350 ק"ג חומר נפץ. בפיצוץ האדיר נהרגו 91 איש ו־100 נפצעו. בין ההרוגים - 28 בריטים נגדם כוון המבצע, 41 ערבים, 5 תיירים מאורחי המלון וגם 17 יהודים. הנהגת היישוב הגדירה את המקרה אירוע טרור, ההגנה ניתקה בעקבותיו את יחסיה עם האצ"ל.

במוזיאון האצ"ל שמור לעמיחי פאגלין מקום של כבוד. רחובות על שמו אפשר למצוא בתל אביב, ירושלים ופתח תקווה. אגב ממשיכי דרכו של הרב כהנא - . בספטמבר 1972 תכנן עמיחי פאגלין יחד עם הרב מאיר כהנא ועוד שניים מאנשיו, להשתלט באמצעות נשק על שגרירות לוב ברומא, להרוג את עובדי השגרי־רות ולהימלט, כנקמה על רצח אחד־עשר הספו־רטאים באולימפיאדת מינכן.. ארגז הנשק אותו ניסו להבריח במטוס "אל על" עורר חשד, תוכנו נבדק והמבצע נכשל. פאגלין נשפט ונדון לשנת מאסר על תנאי. הוא טען שהתפתה ונתפס לחולשה חד־פעמית. חמש שנים לאחר מכן, בספטמבר 1977, מינה אותו ראש הממשלה מנחם בגין ליועצו לענייני טרור. איך כתב אחמד טיבי? כל צד מביט אחרת על מנהיגיו וסמליו בהשוואה לאויב.

ננקום בכם ללא רחמים

פעמיים צלב קרס

6,000 פלסטינים הפגינו בשישי לאורך גבול רצועת עזה. הם השליכו אבנים, מטעני חבלה ובקבוקי תבערה, וחיילי צה"ל השיבו באמצעים לפיזור הפגנות. 49 מפגינים נפצעו, ביניהם שני עיתונאים. בעמוד הפייסבוק של צה"ל באנגלית פורסם, כי בהפגנה הונף דגל פלסטין שאליו הוצמד צלב קרס. "צלב הקרס הנאצי, סמל לרצח ושנאה, שוב הונף בהפגנת חמאס בעזה היום. מול השנאה הזו עומדים חיילי צה"ל, דרוכים ונחושים להגן על ישראל", כתב דובר צה"ל. מילים כדורבנות. היה מקרה נוסף של ציור צלבי קרס השבוע. אלמונים השליכו מכתב איום לחצר בית כנסת באשקלון בו מתפללים יוצאי הקהילה האתיופית. המכתב התייחס לאיומים על השוטר שירה והרג את סלמון טקה. "ראו הוזהרתם אתיופים" נכתב שם, "אם תפגעו בקצין המשטרה ובמשפחתו, אנחנו חבריו ובני משפחתו ננקום בכם ללא רחמים. אתם האתיופים לא תפחידו אותנו. נחכה ונראה". ארבעה צלבי קרס צוירו על המכתב, אחד בכל פינה. משטרת ישראל פתחה בחקירה. היא תצליח לאתר את כותבי המכתב כמו שהיא מצליחה לאתר את מבצעי פעולות תג מחיר.

מכיוון שיהודים שלחו את מכתבה האיום ליוצאי העדה האתיופית, גם הם יהודים, כנראה שציור של צלב קרס הוא לא בהכרח סמל לשנאת העם היהודי, אלא סוג של אזה־רה - דיר בלאק, יש צלב קרס בכל פינה של המכתב, קחו את האיום שלנו ברצינות!

כלוב של זהב

בית המשפט המחוזי בירושלים דחה ערער של קיבוץ רבדים על החלטה של רשם האגו־דות השיתופיות, שקבע כי אסף מרקר הוא חבר קיבוץ, למרות שלא נערכה הצבעה על קבלתו לחברות. מרקר, 52, בן קיבוץ, הוריו חברי רבדים, הוכר בגיל הנעורים כסכיזופרן, וברבדים נקבע מעמדו כ"בעל צרכים מיוחדים, תלוי בחבר קיבוץ". בקיבוץ סירבו לבקשתו ולבקשת הוריו להעמיד אותו להצבעה לצורך קבלה לחברות. ב־2008 פנה מרקר בעניין זה לרשם האגודות השיתופיות, וביולי 2017 פסקה סגנית הרשם, עו"ד אלה אלון, כי אסף יוכר כחבר קיבוץ החל מגיל 18. (הפירוש המעשי הוא בין היתר זכאות לשיוך דירה, שיתוף בחלוקת דיבידנדים וכיו"ב). על כך ערער הקיבוץ וערעורו כאמור נדחה. ידיעה על כך פורסמה בעמודו הראשון של גיליון יום שישי של עיתון "הארץ" השבוע.

המסקנה החשובה מהפרשה הזו היא, שמדינת ישראל לא מוכנה לקבל אפליה של אנשים על רקע מוגבלות. "אי העלאת שאלת חברותו של אסף להצבעה באסיפה כללית, היא התנהלות בלתי תקינה של הקיבוץ, שנבעה מאפליה שלו בשל מוגבלות" כתבה עו"ד אלה אלון ב־2017. השופט נועם, סגן נשיא בית המשפט המחוזי בירושלים, שדחה לאחרונה את ערער הקיבוץ, פסק כי קביעותיה של סגנית הרשם "היו מבוססות ומעוגנות בתשתית הראייתית". את הסיפור של אסף מרקר הביא "הארץ" לפני שנתיים, לאחר החלטת סגנית הרשם. המדור הזה התייחס אז לפרשה וגם לדיווח שהקיבוץ שוקל לערער על ההחלטה. "בצדק או שלא בצדק", כתבנו אז, "הסיפור הזה מצטייר כמאבק ממושך שמנהל קיבוץ נגד בן שלו בעל צרכים מיוחדים. הגשת ערעור רק תחזק את הכיוון הזה. אי אפשר לצאת ממש טוב מהערעור אם יוגש, בין אם הקיבוץ יזכה בו ובוודאי אם הוא לא".

עו"ד תמר שי, יו"ר ארגון "אהדה", אמרה ל"הארץ" השבוע: "הקיבוצים נמצאים קצת אחרי האוכלוסייה הכללית בנושא זכויות של אנשים עם מוגבלויות. זה לא בהכרח בגלל שאנחנו רעים יותר. מרוב רצון לגונן ולתמוך, בונים כלוב של זהב". מותר לא לקבל בן קיבוץ לחברות בקיבוץ. הסיבה לא יכולה להיות מוגבלות נפשית או פיסית שלו.

YAMAHA
Revs Your Heart

כי על איכות לא מתפשרים!

סדרת הרכבים הטובים בעולם מבית ימאהה

רכבי שטח

טרקטורונים

רכבי עבודה

טרקטורי משא

רכבים תפעוליים
בנזין/ חשמלי

יבואן רשמי: קשר ימי בע"מ - שניצלר 9 ת"א 03-6818814
מכירות: מרכז-גלעד 050-5801040 | צפון-דני 054-6888561 | דרום-עידן 054-5528911
מגוון מסלולי אשראי | TRADE IN | שירות בפריסה ארצית
kesher@inter.net.il | www.kesher-yami.co.il

YAMAHA
Kesher Yami

ק.מ.ס ציוד טכני בע"מ

איכות ושירות לנסיעה בראש שקט

החל מ- 25,000 ₪
כולל מע"מ

אנפה

דוכיפת

נבולה - רכב בנזין
חדש בשוק

עגלת העמסה חשמלית

לפרטים נוספים: www.kms.co.il משרד: 03-9328959 מייל: infokms100@gmail.com
בן 054-4203015

הרכבים הינם רכבים תפעוליים המותרים לשימוש בשטח תפעולי בלבד

65 שנים למותו של בנציון ישראלי מכנרת באסון במעגן

נציגים ממשפחת ישראלי התכנסו במעגן ביום שני שעבר, לציין את יום השנה ה־65 למותו של אבי השבט, בנציון ישראלי

עלי קדם

ב־29 ביולי 1954, בשעות אחר הצהריים חגו שני מטוסי פייפר מעל לקהל בן כ־1500 איש, שה־תאסף לעצרת לציון עשור לשלי־חות צנחני ההצלה במלחמת העולם השנייה. שיאו של המעמד, שנערך בקיבוץ מעגן (ששלושה מחבריו השתתפו בשליחות), נועד להיות הסרת הלוט מאנדרטה לזכר הצנחן חבר מעגן, פרץ גולדשטיין, שנס־פה בשליחות. בין המשתתפים היו מיטב בניה של ההשתתפות הקיבו־ציה והעובדת, המנהיגות של קיבוצי האזור וראשי תנועת העבודה. משה שרת, ראש הממשלה, נשא בכיסו דף עם נאום נלהב, החיילת דליה פרי־לנד עמדה לקרוא קטע שירה, הצנחן סגן שמחה לוי פיקד על משמר הכ־בוד. חברי המעגן הנרגשים התאספו ב"בגדי ערב" לאירוע, שהיה אמור לשים אותם על המפה.

העצרת, כפי שנכתב בקורות אותם ימים, נקטעה באסון מחריד. הטייס של אחד הפייפרים, אורי גלין, איבד שליטה והמטוס נפל על הקהל. התוצאה: 17 הרוגים ועשרות פצועים. בין ההרוגים היו ארבעה מן הצנחנים (סא"ל דב הררי, אריה פיכמן, ליובה גוקובסקי ורפאל פי־נצי), בן ציון ישראלי מכנרת, אליק שומרוני ושמואל ורחל זהרהרי מא־פיקים, מפקד המשמר שמחה לוי, ציפורה כסה מקבוצת שילר, דניאל, בנו של הצנחן אנצו סירני ואשתו עופרה מגבעת ברנר, וארבעה מהורי חברי מעגן.

בנציון ישראלי, שעל קברו נכתב "אבי קבוצת כנרת", נולד בעיירה גולוכוב שבאוקראינה בשנת 1887. בגיל 18 כבר השתתף בפעולות של הגנה עצמית נגד פורעים. ב־1906 עלה לארץ כחלוץ בעלייה השנייה, רחל גולן, נכדתו הבכו־רה וממארגנות ההתכנסות, סיפרה שהוא בא לאכול מרק אצל משפחת זלצר ברחובות, ושם הכיר את אשתו לעתיד חיה. קשר המכתבים בין השניים תועד בספר "על שפת אגם סואן", שערכו מוקי צור ובנם הבכור של הישראלים, אהרוניק, שנפטר לאחרונה. הם התחתנו ב־1913, שינו את שם המשפחה לישראלי, ונענו לקריאתו של ארתור רופין לחזור ולבנות את כנרת. מאז ועד יומו האחרון הוא היה מעמודי התווך של כנרת, עקשן ונאמן לעקרונות ול־ערכים, כשמסביבו שבט הישראלים המתרחב. בגיל 54 התגייס לבריגדה, יחד עם הבן אהרוניק. בין יתר מפע־לותיו – החזרת התמר לארץ ישראל. הוא היה חבר למנהיגי תנועת העבו־דה בארץ, ומותו באסון בעצרת היה מכה קשה לכנרת ולתנועה.

הכינוס בבית הצנחן במעגן, שכלל בעיקר את בני הדור השלישי – נכדיהם של בנציון וחיה – נפתח בהנחת זר על לוח זיכרון לחללי האסון. בתה של רחל גולן קראה את שירה של רחל המשוררת (שהייתה חברה של בנציון וחיה) "כאן על פני האדמה". מוקי צור סיפר על הרקע ההיסטורי לשיתוף הפעולה עם הבריטים שאיפשר את שליחות הצנחנים, וציין שכמעט כל 37 חברי הקבוצה היו חברי קיבוצים. מורה הדרך אבי משה סגל, מומחה לתו־לדות התעופה בארץ, חשף סיפורים מרתקים על ימי ראשית התעופה בעמק הירדן.

ביומן השבוע של כאן רשת ב' נשאל אחד מחברי מעגן, שנכח בזמ־נו כילד באסון, מדוע לדעתו כמעט שלא זוכרים את התאונה הנוראית – האם הפרשה נשכחה, או הושכ־חה במכוון. תשובתו הייתה, שלחברי מעגן אכן כל הסיפור נשאר כט־ראומה שלא מדברים עליה. מעבר לכך, תולדות הארץ שלנו, למרבה הצער, רצופים בטרגדיות, אסונות ושכול, וכך קרה ש"אסון מעגן" זכור בעיקר לבני הדור שחווה אותו בזמן אמת. עם זאת, בשנים האחרונות גילו מטיילים ומדריכים את בית הצנחן במעגן, וקבוצות רבות פוק־דות את המקום ושומעות את הסי־פור.

רחל גולן, נכדה של בנציון ישראלי, מניחה זר על לוח הזיכרון לחללי האסון

התחדשנו!
מגוון טיולים מרגשים בנתור

ספארי שלג בלפלנד

LAP

חוויה של פעם בחיים
ארץ זוהר הצפון

€100 הנחה *לנרשמים עד 20.8

מסע מרתק רווי אדרנלין:
שיט בשוברת הקרח, ספארי רכיבה על אופנועי שלג,
ביקור בארמון הקרח, נסיעת לילה לצפייה ב"זוהר הצפון", ביקור
בחוות כלבי האסקי ורכיבה במזחלות. אלה רק חלק מהפעילויות.

לינה במלון המרכזי *SANTA CLAUS 4
ביגוד וציוד, טיסות ישראייר ישירות לרובינייימי,
6 ימים, פנסיון מלא
20.2, 25.2, 1.3, 6.3, 11.3, 16.3
21.3, 26.3, 31.3, 5.4

בורמה – ארץ הזהב

BUM

מתי לאחרונה ראית מקרוב נזיר בודהיסטי?

הטיול לבורמה, ובשמה החדש מיאנמר, הוא אחד המרגשים
המעניק חוויה חמה במיוחד ומאירת פנים לתיירים בה.
בטיול נראה פלאים שונים ומגוונים כמו תהליך של יצור
סוכר מתוך בקתות קש, נבקר בשווקים צבעוניים, נראה
עשרות פגודות, נטייל באגם אינלה בבאגן וכמובן גם נכיר את
האוכלוסייה המעניינת של המקום.

11 יום, חצי פנסיון
14.10.19, 18.11.19, 18.12.19,
13.1.20, 10.2.20, 2.3.20

דרום הודו

INS

הרים, חופים ותבלינים

כל החושים פועלים בטיול לדרום הודו.
המאכלים, הריחות, הצבעים והמטעמים השונים
יחכו לכם ברחובות. נכיר את התרבות המזרחית הרחוקה, נבקר
במדינה שידועה כגן עדן טרופי, נרחץ פיל (כן, שמעתם נכון),
נראה מופע אומנויות לחימה, נפליג בתעלות, נשוט אל המלון,
נטעם קוקוסים.

10 ימים, חצי פנסיון
21.10.19, 14.11.19, 19.12.19
8.3.20, 5.3.20, 16.3.20, 16.3.20

הרפובליקה הדומיניקנית

DOM

ארץ טרופית יפה

נוף אקזוטי שאי אפשר למצוא במקומות אחרים. הטיול
לרפובליקה הדומיניקנית הוא טיול ייחודי ומיוחד. ארץ טרופית
מהממת בים הקריבי, חופים משגעים ביופיים, שקיעות עוצרות
נשימה, יעד מלא חיים והרפתקאות, מבנים עתיקים, טיולי ג'יפים,
שייט חווייתי אל האי 'סאונה' ובעיקר המון המון כיף.

10 ימים, הכל כלול (למעט במדריד)
21.11.19, 5.12.19, 9.1.20, 6.2.20, 5.3.20, 9.4.20

נתור

חופשה בראש שקט

לפרטים והזמנות: *504050 | natour.co.il

ZarmonGroup

ליאור הלביאה

ליאור הלוי, בת 21, מקיבוץ טירת צבי. 1.80 מ', שחקנית נבחרת ישראל בכדורסל, היא אחת הכדורסלניות המפתיעות והמבטיחות שצמחו כאן בשנים האחרונות. 'ליאור הלביאה', קוראים לה בענף. אחת הכדורסלניות המפתיעות והמבטיחות שצמחו כאן בשנים האחרונות. מגיע לה שיכירו אותה, רגע לפני שהיא טסה לארה"ב לארבע שנים, שם תשחק ותלמד על מלגה מלאה בקולג' באזור ניו יורק. עוד נשמע עליה

ארן ריילינגר

בשקט, בשקט, מתחת לרדאר, בלי רעש ובלי צלצולים, בלי יחסי ציבור משומנים, כמעט בלי תקשורת ואור זרקורים, בלי אולמות עם יציעים מלאים, אבל עם הרבה כישרון, נחישות, השקעה, ועבו־דה קשה, ולא פחות חשוב, משפחה טובה, מפרגנת ותומכת (מלח הארץ, אומר מי שמכיר אותם), גדלה לה אי שם, בקיבוץ דתי בעמק המעיינות, אחת מכדורסלניות העתיד של יש־ראל. שעה שכל ילד כבר מכיר את דני אבדיה, ים מדר ושאר החבר'ה, ונבחרת העתודה של הבנים ממלאת אולמות באלפי צופים נלהבים, דרכן של הכדורסלניות להישגים, ובעיקר להכרה, קשה הרבה יותר. שמותיהן אינם נישאים בפי כל והן אינן מוכרות ברבים, אבל אם קצת מתעניינים, מסתבר שגם ביניהן יש כישרונות גדולים ומבטיחים, עם הישגים יפים ומרשימים. זהו סיפו־רה של אחת מהן. ליאור הלוי, בת 21, מקיבוץ טירת צבי. גובה 1.80 מ'. 'ליאור הלביאה', קוראים לה בענף. אחת הכדורסלניות המפתי־עות והמבטיחות שצמחו כאן בשנים האחרונות. מגיע לה שיכירו אותה, רגע לפני שהיא טסה לארה"ב לא־רבע שנים, שם תשחק ותלמד במ־לגה מלאה בקולג' Delaware State University.

במדי נבחרת ישראל. למדה בווינגייט, הייתה בנבחרות הכדורסל עד גיל 16 ועד גיל 18 וגם סיימה בגרות עם ממוצע 90 פלוס

ילדות בקיבוץ ותחילת הדרך

ליאור: "נולדתי וגדלתי בקיבוץ טירת צבי. הבת הצעירה של מלכה ואיל הלוי. שניהם היום בני 52. יש לי 3 אחיות ואח מבוגרים ממני. מגיל קטן התעסקתי בספורט. הייתי ילדה היפר־אקטיבית והייתי צריכה ספורט שיאזן אותי. ספורט זה משהו משפחתי אצלנו. אבא, יליד הקיבוץ, היה שחקן כדורסל בולט פה בעמק. הוא גם גלש בגלשני רוח ולימד את כולנו לגלוש, והתחרה בטריאתלון, יחד עם האח שלי, תומר, עד שבעיות גב אילצו אותו להפסיק. גם אבא וגם תומר שרתו בצבא בסיירת מטכ"ל. אמא, שנולדה בבארות יצחק, הייתה בנעוריה אלופת הארץ בשחייה, ומגיל 20 ועד היום היא מתנדבת כמ־צילה באזור בית שאן והגלבוע. בעק־בותיה, כמעט כל המשפחה, וגם אני, עשינו תעודת מציל. במשפחה כזאת היה טבעי שגם אני אעסוק בספורט. כבר כילדה הייתי הספורטאית הכי טובה. ביסודי הייתי הכי טובה במח־ניים ובגיל צעיר כבר התאמנתי בר־צינות בשלושה ענפי ספורט. בקרטה הגעתי לחגורה חומה, התאמנתי חזק באופניים, כולל תח־רויות, ובעיקר שיחקתי כדורעף בקבוצה של עמק המעיינות, אצל המאמן אהוד אשל. כדורעף באופן מסורתי הוא הספורט המוביל של ילדי טירת צבי.

"יום אחד בכיתה ט' חברות אמרו לי, בואי תתחילי לשחק אתנו כדורסל. אמרתי למה לא ובאתי לאימון של קבוצת בנות, שהתא־מנה בניר דוד. פתאום ראיתי שהמשחק הזה ממש מסתדר לי, הכל הלך לי בקלות. משם הכל הלך מאוד מהר. אחרי כמה חודשים כבר קיבלתי זימון לאתנה (ATHENA), הפרויקט הלאומי לקידום ספורט הנשים בישראל. הם שמעו שיש איזו כדו־רסלנית מוכשרת בעמק המעיינות. אחרי חצי שנה בלבד ששיחקתי כדו־רסל כבר הזמינו אותי לנבחרת יש־ראל למכביה. אחת מ־12 הבנות הכי טובות בארץ, עד גיל 15. מי שנתן לי את ההזדמנות היה מאמן הנבחרת רוני קאן שהיה גם מדבר עלי באימונים כדוגמה לבנות האחרות. בנות שהיו כבר 8־9 שנים בענף. הוא היה אומר להן 'תראו את ליאור, היא לא משחקת כמוכן הרבה שנים, אבל היא באה לפה להילחם ולהתאבד'. זה באמת משהו שתמיד אפיין אותי, המלחמה וההקר־בה. מה שעוד עזר לי בהתחלה היה חוש של טיימינג וטאץ' לכדור. לדעתי זה בא לי מהכדורעף, שם זה מאד חשוב. בכדורסל טיימינג יחד עם רוח לחימה עזרו לי להיות טובה בריבאונד, גם מול בנות הרבה יותר גבוהות ומנוסות.

"אח"כ כבר התחלתי לקבל הצ־עות מהאקדמיה למצוינות בספורט בווינגייט. זה הזימון הכי יוקרתי שיש לספורטאים צעירים. זה ריגש אותי מאוד. הייתי רק בת 15 אבל החלט־תי ללכת על זה. הכל היה בתמיכת ההורים. הם תמיד אמרו לי 'ליאור, מה שתרצי אנחנו מאחורייך'. זה ניגון חוזר אצלם. הם תמיד נתנו לי תמיכה יוצאת מן הכלל. כל הזמן, בכל מצב. בלי ההורים והמשפחה לא הייתי מגי־עה לאן שהגעתי. בעיקר אימא שלי שהיא משהו מיוחד. אני תמיד אומרת עליה 'מלכה המלכה'. היא מאד מוכרת פה בעמק וכשאני הולכת אתה בבית שאן אי אפשר להתקדם, כל הזמן עו־צרים אותה ברחוב".

וינגייט

"בסוף כיתה ט', בעידוד ההורים, יצאתי מבית הספר האזורי ועברתי לפנימייה של האקדמיה בווינגייט. האמת, שכבר בכיתה ז' הציעו לי לבוא לשם כשחקנית כדורעף, אבל אז עוד הייתי צעירה מידי. בודדים מגיעים לשם בגילאים האלה. הרוב מגיעים בכיתה י', עד י"ב. לאקדמיה מגיעים צעירים מצטיינים בכל ענפי הספורט. שחייה, טניס, ג'ודו, כדורעף, כדורסל וכו'. הרעיון הוא לחיות בפנימייה, בתנאים מאד עוטפים, ללמוד, להתא־מן ולהתקדם כל אחד במקצוע שלו.

"בגדול סדר היום הוא כזה, קמים ב־06:30 והולכים לאימון ראשון, כל אחד בענף שלו. אחרי ארוחת בוקר נו־סעים ללימודים בבית הספר בשפיים. חלק למדו גם בתל יצחק. למדנו כל יום מ־09:00 עד 13:00, בכיתה אור־גנית של וינגייט. לומדים רק לבגרות כדי לא לבזבז זמן. חוזרים לווינגייט, ארוחת צהרים, מנוחה קצרה ואחריה אימון נוסף. בערב יש פרק זמן קצר של לימודים, עם מורים שמגיעים במיוחד כדי לעזור למי שצריך, ובעשר כיבוי אורות. בין לבין יש כיתות וידיאו, פיזיותרפיה, דיאטנים, פסיכולוגים וכו', וכמובן יש פעילויות חברתיות. ביום חמישי בערב נוסעים הביתה ובשבת בערב כבר חוזרים לווינגייט. הכל מאוד אינטנסיבי, עם מעטפת יוצאת מן הכלל. לי אישית האינטנ־סיביות הזאת מאוד התאימה והעיפה אותי למעלה, ל־Level אחר. שלוש שנים הייתי בפנימייה ואח"כ נשארתי שם עוד שנה בצבא, כספורטאית מצ־טיינת. בסה"כ היה לי מאוד כיף שם. החברות הכי טובות שלי הן משם. הח־וויה הזאת בווינגייט עשתה לי המון. זו באמת אקדמיה למצוינות, בכל מובן. אם לא תצטיין בלימודים לא תהיה שם. אם לא באת לבית ספר, באותו יום גם לא תתאמן. זה מאד פיתח אותי, ההתמודדות הזאת, להיות לבד, בלי המשפחה, אבל היה לי טוב שם. הייתי בנבחרת הכדורסל עד גיל 16 ואח"כ עד גיל 18 וסיימתי בגרות עם ממוצע 90 פלוס. זה כיף, נותן תחושה טובה. ספורט, כדורסל, לימודים. את זה אני לוקחת איתי עכשיו גם לקולג'.

"בווינגייט התחלתי לשחק גם כדורסל 3 על 3. זה משחק עם חו־קים שונים שהולך ותופס תאוצה ויש תחרויות בכל העולם (משחקים על סל אחד, 3 נגד 3, עד 10 ד' או עד 21 נקודות, מה שמגיע קודם. סל = 1 נק', שלשה = 2 נק'). אני מאוד אוהבת את המשחק הזה. אוהבת את האינטנסיביות שלו, את האגרסיביות, זה כיף. אני טובה בו בגלל הפיזיות והאופי הלוחמני שלי. אני לא מפח־דת ממגע, אפילו כשזה מגיע לדם, אני ממשיכה ונלחמת גם מול בנות שהן 2 מ' גובה. פיזיות חשובה מאד בכדורסל, וב־3 על 3 בפרט כי שם הכל יותר אינטנסיבי. אילן קובלסקי שאחראי על הענף הזה באיגוד, בחר בי להיות בנבחרת ישראל עד גיל 18, אחת מארבע בנות. לקחנו מקום 3 באליפות אירופה שהתקיימה בא־מסטרדם ולצערי לא היה לזה שום סיקור בארץ. המשחק הזה הולך גם להיות ענף אולימפי והחלום שלי הוא לייצג בו את ישראל באולימפיאדת פריז 2024 ולהביא מדליה. אני לא מתביישת להגיד לך את זה".

ליאור עם אימה מלכה, אלופת הארץ בשחייה בעבר, ו שמתלווה להורים לכל המשחקים

צבא והמשך הקריירה

"אחרי שסיימתי י"ב התגייסתי לצבא כספורטאית מצטיינת. טירונות עשינו כמו כולן אבל כבר ביום האחרון של הטירונות טסתי לאליפות העולם ב־3 על 3 שהתקיימה בקזחסטן. אח"כ התחלתי שנת י"ג באקדמיה ונשארתי לגור בווינגייט כחיילת. בשנה הזאת שיחקתי גם במכבי רעננה בליגת העל וגם בנבחרת של האקדמיה, שם התאמנתי אצל נטע קרו־מר, מאמנת נפלאה שכבר קראתי לה 'אימא'. היא מצידה קראה לי 'ליאור הלביאה'. עם הזמן השם הזה דבק בי. בא ו ת ה שנה, בקיץ 2017, שיחקתי בנבחרת ישראל עד גיל 20 בא־ליפות אירופה שה־תקיימה באילת. שני ההורים שלי הגיעו מטירת צבי לעודד. זאת הייתה האליפות הכי טובה שהייתה לי. הייתי שחקנית חמישייה, מאד משמ־עותית. המון דקות משחק, המון נקודות, המון ריבאונדים. סוף סוף הרגשתי באמת וואוו, שאני בורג מר־כזי בנבח־רת. זכיתי שם לחשיפה גדולה ובסוף האליפות לא

עם הכלבה אוגי

עם אביה איל, שהיה שחקן כדורסל, גלש בגלשני רוח והתחרה בטריאתלון

במגרש הכדורסל בטירת צבי. יולי 2019

הפסקתי לקבל טלפונים מכל קבוצות ליגת העל. הייתי רק צריכה לבחור איפה אני רוצה לשחק. זה היה מאד מחמיא, הילדה מטירת צבי שעשתה את הפריצה הגדולה. בחרתי לשחק בהפועל רמת חן, קבוצה צמרת בליגת העל. אז גם קיבלתי זימון ראשון לנבחרת ישראל הבוגרת. הייתי רק בת 19 וזו הייתה הרגשה נפלאה. כדי לשחק כמה שיותר עשיתי באותה שנה כרטיס שחקן כפול. שיחקתי גם ברמת חן וגם בהפועל גליל עליון בליגה הלאומית. כל הזמן הייתי על הקו, בין רמת חן לקיבוץ דפנה. הלוך – חזור, הלוך – חזור, וזה לא היה לי קשה. אני אוהבת נסיעות.

"יום אחד, באימון ברמת חן, קרסתי. נפצעתי קשה בקרסול, כנראה מעומס יתר. זה השבית אותי לשנה שלמה! שמו לי גבס ובאתי הביתה, לקיבוץ, להחלים. אימא שוב דאגה לי, כל הזמן. אחרי כמה חודשים ראינו שהגבס לא מאחה את השבר והחלטתי שאני עושה ניתוח. הכל היה מאוד קשה כי הייתי שייכת לצבא. כל תור לרופא, כל צילום, הייתי צריכה לעשות דרך הצבא. רציתי גם לבחור את הרופא שינתח אותי, מישהו שמתמחה בשברים כאלה. בסוף זה הסתדר ונתחתי בהדסה עין כרם אצל ד"ר יורם וייל, אורתופד שמתמחה בעבודה עם ספורטאים. הכניסו לי לרגל 6 ברגים ופלטה ורק לא מזמן הוציאו לי אותם. הניתוח הצליח אבל בגלל הפציעה וההחלמה הממושכת פספסתי את אליפות אירופה שהתקיימה לפני שנה בקיץ. זה היה מאוד קשה, בעיקר אחרי ההצלחה הגדולה שהייתה לי שנה לפני כן. זה נורא מתסכל. ממש מחרפן. הגעתי למשחקים כדי לתמוך בחברות, אבל הייתי מאוד מתוסכלת. אימא שלי לקחה אותי לכל מקום, הסיעה אותי לאן שצריך וחברות שלי גם הגיעו לקיבוץ, אבל עם כל המעטפת והתמיכה זו הייתה שנה קשה. לאט לאט החלמתי ועכשיו אני כבר מתאמנת ומשחקת. אני עדיין בבית, בקיבוץ, מתאמנת הרבה לבד, באופן עצמאי. רצה מסביב לקיבוץ ובמגרש כדורסל פה, מתכוננת לקולג'.

"תמיד הלכתי על דברים גדולים. אני אוהבת אתגרים והמשפחה שלי תמיד תמכה בי. אני הבת הצעירה, היחידה שעוד בבית. 3 האחיות והאח שלי כולם כבר נשואים. בעמק מכירים את המשפחה שלנו וגם אותי ככדורסלנית מצליחה. יום אחד איזה ילד שאל אותי איך קוראים לי. אמרתי ליאור. ליאור? ליאור הלוי? הכדורסלנית מטירת צבי? איכשהו באזור כולם מכירים את השם שלי. גם בקיבוץ, עוצרים אותי בחדר האוכל, באים ואומרים משהו, מאד מפרגנים. בשנים שהייתי בווינגייט התנתקתי קצת מהקיבוץ. כל החיים שלי התנהלו מחוץ לקיבוץ וכשאתה בא ליום אחד אתה רוצה להיות עם המשפחה. השנה הזאת עם הפציעה החזירה אותי לפה, פיצתה במשהו על השנים שלא הייתי. עכשיו אני גם עובדת כמציילה באזור אבל בעיקר מתאמנת, מנסה להכין את עצמי הכי טוב לקולג'. אני מחכה ומצפה לזה אבל אין לי פחד כי אין לי פחדים. אני חושבת שגבולות נוצרו כדי לפרוץ אותם. אני כל הזמן מכוונת גבוה יותר, רחוק יותר, להיות מישהי שעוד לא הייתה כמוה. כמו שכולם מכירים פה את ליאור הלוי, שיכירו אותי בעוד מקומות. לכן אין לי פחדים ואני אוהבת אתגרים. להתמודד, לפרוץ, להצטיין, להתקדם כל הזמן. זה קיים גם בחינוך של ההורים שלי. אבא היה שואל אותי 'איך היה האימון היום? הייתי עונה 'קשה', והוא היה אומר 'טוב מאוד. אם היה קשה סימן שהתקדמת'. אמא מצידה חינכה אותנו לקום כל יום ולעשות שני דברים, משהו טוב למישהו אחר ולהתפתח בעצמך. כל יום אני קמה בבוקר עם משימה לעשות לפחות משהו אחד טוב במשך היום. בנוסף אצלי קיימת גם שאפתנות. אבל אני חושבת שאם לא הייתי בת למשפחה כזאת לא הייתי מגיעה לאן שהגעתי. זה הרבה בזכותם, וזה קיים אצל כולנו, אצל כל האחים, כל אחד בתחומו".

בווינגייט התחלתי לשחק גם כדורסל 3 על 3. זה משחק על סל אחד, שהולך ותופס תאוצה ויש תחרויות בכל העולם. אילן קובלסקי, שאחראי על הענף הזה באיגוד, בחר בי להיות בנבחרת ישראל עד גיל 18, אחת מארבע בנות. לקחנו מקום 3 באליפות אירופה שהתקיימה באמסטרדם ולצערי לא היה לזה שום סיקור בארץ. המשחק הזה הולך גם להיות ענף אולימפי והחלום שלי הוא לייצג בו את ישראל באולימפיאדת פריז 2024 ולהביא מדליה. אני לא מתביישת להגיד את זה

נסיעה לקולג'

"בעקבות אליפות אירופה עד גיל 18, קיבלתי הצעה מצוינת מקולג' באזור ניו־יורק, לבוא אליהם לארבע שנים במלגה מלאה. זה כולל מגורים, מחיה, לימודים, ספרים, ומה שהכי חשוב, לשחק בנבחרת של הקולג' שמשחקת בליגת D1, הליגה הכי טובה של המכללות. יש כמה ליגות למכללות וכיוונתי לשחק ב־D1, זה היה לי מאד חשוב. לכן גם בחרתי בקולג' הזה מתוך כמה הצעות שהיו לי. במקביל אלמד שם ניהול ספורט, זה מה שבחרתי. ב־17.8 אני טסה לשם, לבד. עוד לא הייתי בארה"ב, למרות כל הטיסות והנסיעות שלי עם הכדורסל. האמת שהייתי יכולה להתחיל את הקולג' כבר לפני הצבא, כ'ספורטאית עילוי', יש דבר כזה. לדחות את הצבא עד שאסיים שם ואח"כ לחזור לצבא. אבל החלטתי קודם לסיים את הצבא כדי להיות לגמרי חופשיה, שלא תהיה לי שום הגבלה אם תהיינה לי אח"כ הצעות. אני כבר מאוד מחכה לזה. שמחה לחזור שוב למסגרת אינטנסיבית".

ליאור, שיהיה בהצלחה! נמשיך לעקוב. אני בטוח שעוד נשמע עליך

"תודה רבה".

ליאור הלוי. "אני כל הזמן מכוונת גבוה יותר, רחוק יותר, להיות מישהי שעוד לא הייתה כמוה"

סבאבא, מחזה מחווה לשחקן יוסי כרמון

השחקן יוסי כרמון, חבר הקיבוץ הדתי סעד, יחגוג בקרוב 80. עד לפני שנה עבד כלולן בקיבוץ ובמשך השנים, במקביל לעבודתו בתיאטרון, עבד ברפת ובפלחה. הוא עלה לארץ ממצרים יחד עם אחיו ללא ההורים שהצטרפו מאוחר יותר. לאחרונה אחיו נפטר. יוסי זוכר איך נאבק לצאת ללימודי משחק בס־מינר הקיבוצים, לאחר מכן הצטרף לעתודה של תיאטרון חיפה, (ברומה ל"צעירי חיפה" בתיאטרון היום).

הקיבוץ התנגד וכך ויתר יוסי על עבודה עם הבמאית האגדית נולה צ'לטון ועם צוות שחקנים: כמו מוני מושונוב, סנדרה שדה, שלמה ברא־בא ואחרים. יוסי כרמון נשוי, אב ל 6 ילדים, ו־13 נכדים.

לפני כשנה חיתן יוסי את בתו וביקש מתנה מיוחדת לחתונה, תפ־קיד בהצגה. המנהל האמנותי של תיאטרון הנגב, איסי ממנוב נוריאל והבמאי יעקב אמסלם, כל אחד בנפ־רד, חשבו איך מממשים את השאיפה של השחקן הוותיק. "קיבלנו 40 מח־זות בקול קורא שהוצאנו, ולא מצאנו מחזה מספיק טוב עם תפקיד ליוסי". יעקב אמסלם, במאי ותיק בתיאטרון, לא יכול היה להישאר אדיש וכתב מחזה בהשראת אביו שנפטר.

המחזה מפגיש בין הצעירה ויקי וסבה "גנדי" שחוזר לחייה במפ־תיע. ויקי היא ציירת מצליחה בת 26, החיה בבית סבתה שנפטרה. היא מנהלת את חייה תחת המו־טו של אביה, איש צבא לשעבר: "ההרפתקנות היא האויב של האדם השפוי!" הצהרות לחוד ומציאות לחוד. "גנדי", סבא אברהם, עזב את המשפחה בפתאומיות לפני 25 שנה להודו ומגיע לבית נכדתו ללא הודעה מוקדמת. המפגש בין היוצרת החיה חיי נוחות לבין הזקן ההרפתקן, סוחף את הדמויות לתוך מערבולת של רגשות וזורק אותן לתוך חוויות מסוכנות מצחיקות והזויות כאחד. "גנדי" מתמודד עם תפקיד הסבא המייעץ לענייני ויקי ובו בזמן מגלה מחדש מהי משפחה לטוב ולרע.

יוסי כרמון בתפקיד סבא אברהם "גנדי", עם אופיר אמסלם המגלמת את נכדתו ויקי.
צלם אייל ברוברם

זהו מחזה ראשון ליעקב אמסלם, במאי ותיק ועטור פרסים. את הסב החוזר מגלם יוסי כרמון, את הנכדה ויקי – בתו של יעקב אמסלם, אופיר .

תיאטרון צוותא, לונדון מיניס־טור, אבן גבירול 30, תל־אביב, יום ג' 20.8.19 בשעה 20:30. פרטים בטל' 03-6950156

בית הספר הבינלאומי בגבעת חביבה, מחפש מדריכי פנימייה

תיאור התפקיד: הדרכת החניכים בפנימייה, הובלת פעולות חברתיות וחינוכיות מגוונות, גיבוש קהילת החניכים, ליווי ותמיכה אישית של התלמידים, ארגון לוגיסטי של פעילויות בפנימייה.

דרישות התפקיד: ניסיון רב בהדרכה, זמינות מלאה (אוגוסט 2019 יוני 2020, אפשרות להארכה). לא מתאים לסטודנטים. מגורים בקמפוס בגבעת חביבה בתנאי פנימייה. עבודה בשעות לא שגרתיות. מחויבות אישית לקידומה של חברה רב־תרבותית משותפת. אנגלית ברמת שפת־אם/ רמה גבוהה. שפה נוספת – יתרון.

טל' הדס, 054-2168182

קורות חיים לשלוח ל: hadaskarmon@gmail.com

כולסטרול? יש כורכומול!

הדרך הטבעית להורדת כולסטרול

• לכאבי פרקים ושרירים • להורדת כולסטרול • לבעיות במערכת העיכול • לניקוי הכבד מרעלים

"אני לוקחת כל יום 2 כפיות כרוכומול בכוס מים ובמשך ארבעה חודשים הכולסטרול שלי ירד מ-240 ל-165 ואני מרגישה נפלא"!
(נינה ב., ירושלים)

נספג היטב ויעיל יותר מגלולות כורכום

במחקרים מדעיים נמצא שהכורכומין מפרק את הכולסטרול שבדם ומאפשר את הוצאתו מהגוף.
הכורכומין גם מונע את ספיגת הכולסטרול לדם ומנקה את הכבד מכולסטרול ומשומנים.

מומלץ להתחיל את הבוקר בשתיית משקה כורכומול.

יש לערבב 1 כפית כורכומול בכוס מים חמים או קרים, ולשתות דבר ראשון בבוקר, לספיגה מירבית מומלץ אחרי שתיית כורכומול לא לשתות או לאכול במשך 30-20 דקות...

והעיקר שנהיה בריאים!

כורכומול לשיפור איכות החיים

שירות לקוחות 077-5568866. בדוק ומומלץ ע"י רופאים ומטפלים
להזמין באינטרנט, בבתי טבע ובמספר בתי מרקחת www.curcum-all.co.il
מחיר מוזל למזמינים באתר

ביטוח בתי צמיחה

mesh Branding

יחד כי לטבע חוקים משלו

קנט
קרן לביטוח נזקי טבע בחקלאות

הגן על העסק שלך עם ביטוח של קנט

קנט מציעה ביטוח בתי צמיחה כנגד נזקי טבע. כי לטבע חוקים משלו.

טל. 03-6270200 | פקס. 03-6270206 | kanatpage ב- | www.kanat.co.il

לא בודדים - בגלאון פתחו בית לחיילים הבודדים

מנהלת הקהילה, מירב גורדון: "קהילת גלאון גאה על פתיחת בית לחיילים בודדים בקיבוץ. השבוע בהתרגשות רבה, התחלנו לאכלס את הבית, וקלטנו שתי חיילות וחייל מקסימים. ההחלטה נובעת ממניע אידיאולוגי ערכי - מתן עזרה ממשית לאוכלוסייה המתנדבת ותורמת למדינה וממניע חברתי - אנו שמחים לקלוט צעירים וצעירות"

החיילים הבודדים הראשונים בגלאון ביחד עם המש"קיות המלוות

קיבוץ גלאון הצטרף השבוע לנבחרת המכובדת של קיבוצים (וחברי קיבוצים) המארחים חיילים בודדים. הקיבוץ שיפץ מכספו את "בית רקפת", שעד לפני מספר שנים היה בית סיעודי לכל דבר וענין, והפך אותו לבית חיילים בודדים מעוצב ומזמין לש־מונה חיילים בודדים.

שלושת החיילים הראשונים להיכנס לבית הם ילידי הארץ – "חסרי עורף משפחתי", אשר מעולם עד היום לא זכו לחדר פרטי משלהם. שלושתם התחנכו בפנימיות וחלקו חדר עם צעירים נוספים.

בשבוע שעבר נחנך הבית באירוע חגיגי. באי אירוע הפתיחה מספרים כי קבלת הפנים החמה של צוות חיילים בודדים שהוקם בגלאון, הבית המזמין כמו גם החדר הפרטי המרווח והמזמין, גרמו לדמעות התרגשות לחיילים שסחפו איתם את כל הבאות והבאים.

יעל אייזנר מנהלת מחלקת חיילים בודדים – "האמא של החיילים הבו־דדים בתנועה הקיבוצית": "קיבוץ גלאון עשה תהליך מרגש של בחירה בעשייה חברתית בתחום החיילים הבודדים מתוך מספר חלופות שהוצעו לו. לאחר אישור הנהלת הקיבוץ, ובהובלת מנהלת הקהילה מרב גורדון, באו עשרות מתנדבים שסייעו באבזור וארגון הבית, כמו גם עשרות משפחות המתנדבות לאמץ חיילים בודדים.

עוד טרם קליטת החייל הראשון עשיתי "שיחת הורים" חגיגית עם המשפחות שהתנדבו לאמץ חיל/ת, כדי להסביר את מציאות חייהם של החיילים הבודדים, מה נדרש ממשפחה מאמצת, ומהם האתגרים שהתנדבות משפחתית זו מייצרת. חדוות הנתינה והרצון הכן של כל המשפחות לפתוח את דלתות ביתם ולבם היו חוויה מדהימה גם עבורי".

מנהלת הקהילה בקיבוץ גלאון, מירב גורדון סיפרה: "קהילת גלאון גאה על פתיחת בית לחיילים בודדים בקיבוץ. השבוע, בהת־רגשות רבה, התחלנו לאכלס את הבית וקלטנו שתי חיילות וחייל מקסימים. ההחלטה נובעת ממניע אידיאולוגי ערכי – מתן עזרה ממשית לאוכלוסייה המתנדבת ותורמת למדינה, וממניע חבר־תי – אנו שמחים לקלוט צעירים וצעירות."

אייזנר מוסיפה: "בשנה האחרונה נסגרים בתים סיעודיים בקיבוצים. תמורות בתחום הזקנה והרווחה (שהיו עולמי הקודם) מזמנות הזד־מנויות גם לקיבוצים נוספים לעשות שימוש דומה במבנים שהתפנו. לשמחתי, בימים אלו של גיוסי הקיץ אנו כמעט בתפוסה מלאה של חדרי החיילים הבודדים בקיבוצים, ואני מזמינה עוד קיבוצים המעו־ניינים בעשייה משמעותית לפתוח את ביתם לאימוץ חיילים בודדים בקיבוצים.

בהקשר זה נציין בהערכה גם את קיבוץ דגניה ב' שהצטרף למע־גל הנתינה החודש, עם חדר אחד לחיילת בודדה שזכתה לעולם ומלואו, מה שמעיד שככל שיש לכם יכולת ומקום – בין אם חדר אחד או רבים – יש לנו צורך ורצון לשלב חיילים בודדים אצלכם".

בבית החדש שנחנך בגלאון יתגוררו עד 8 חיילים וחילות. כל חייל/ת יאומץ על ידי משפחה מהקיבוץ. האימוץ הנו התחייבות אנושית של המשפחה לחייל/ת. המשפחות המאמצות הסכימו לפתוח את ביתם ולבם לחיילים בודדים, להעניק לחיילים פינה חמה, אוזן קשבת, חברה אוהדת, ארוחה ביתית, ובעיקר – מישהו שאכפת לו מהם. לחיילים שאומצו על ידי משפחות יש מקום להגיע אליו בחופשות, בחגים ובשבתות. יש להם עם מי להתייעץ ובמי להיתמך ולהיעזר בשעת הצורך.

כאן המקום להודות לנאור הרשקו־ביץ, אנדראה שמאי, ליל־ך בן אהרון ואהרן גלוזמן שילוו את אימוץ וקליטת החיילים.

שיפוץ הבית והכנתו לקליטת החיילים בוצע עם עזרה של מתנ־דבים רבים מקרב הקהילה, חברים וחברות אשר הגיעו, לתרום, לבנות, לנקות, לסדר, לתלות ועוד. ברצוני להודות לכל הקהילה על ההירת־מות והנכונות. תודה לצוות שלקח פרויקט זה על עצמו, ותודה ענקית למשפחות המאמצות.

ממשיכים להיות שווים - הפעם בדרום

ממלאות וממלאי תפקידים מקיבוצים רבים בדרום התכנסו השבוע במועדון בקיבוץ רוחמה ללמידה משותפת בנושא האחדת סטטוסים, תחת הכותרת - "ברוכים השווים" בדרום

"בתהליך כזה אנחנו מדברים עם תושבי ההרחבה ולא עליהם, עם החברים בעצמאות כלכלית ולא עליהם"

כנס, שאורגן כולו על ידי פעילות ופעילי התנועה בשותפות בין אגף חברה וקהילה, המחלקה המשפטית, רכזי האזור, אגף כלכלה והקיבוץ הדתי, נוהל על ידי ענת מרלא חפץ (נירים) מהמחלקה לצמיחה ופיתוח קהילה בתנועה הקיבו־צית.

את היום פתח מזכ"ל התנועה, ניר מאיר, שאמר לבאים ולבאים: "על סדר היום שלנו ביום הזה קליטה לחברות מלאה, משמע – האחדת סטטוסים. בתהליך כזה אנחנו מדברים עם תושבי ההר־חבה ולא עליהם, עם החברים בעצמאות כלכלית ולא עליהם". בדבריו חיזק ניר את תפיסת אגף חברה וקהילה והתנועה, שיש להוביל תהליכים באופן משתף, פתוח וצופה פני עתיד.

אחריו סקרו עו"ד מרב ניב ועו"ד מיכי דרורי מהמחלקה המשפטית של התנועה את ההיבט המש־פטי־חברתי של ריבוי סטטוסים בקיבוצים בפרספקטיבה של עבר־הווה־עתיד, והדגישו שמעבר להסדרות הנדרשות מהפן המשפטי, מדובר בתהליך חברתי־קהילתי אסטרטגי הבנוי על הגעה להסכמות.

לאחר מכן התחלקו הנוכחים לשמוע "סיפורי מקום" של ארב־עה קיבוצים שעברו תהליכים על רקע הסטטוסים השונים בקיבוץ:

גשר הזיו – שי גרוסמן, יו"ר הקיבוץ, תיאר את תהליך הקבלה לחברות של תושבי ההרחבה. עד כה הצטרפו 20 משפחות מתוך 200, בהתאם לקצב הקלי־טה עליו הוחלט.

גלאון – מנהלת הקהילה מרב גורדון סיפרה על תהליך המע־בר מחברות בעצמאות כלכלית לחברות מלאה – שבסופו עברו 127 חברים (90% מהחברים בעצמאות כלכלית) לחברות מלאה.

ראש צורים – מורדי שבט, מרכז צמ"ד בקיבוץ הדתי וחבר הקיבוץ, סיפר על התהליך בקי־בוצו, שיצא לדרך עם 25 בתי אב באגש"ח והצליח לקלוט לחברות כ־70 מתוך 100 משפחות שגרות בהרחבה.

כפר עזה – יו"ר הקיבוץ בעת המהלך זיו מצליח (טנא יוע־צים) תיאר את התהליך שהוביל לקליטת 13 משפחות מההרחבה לחברות מלאה בשלב ראשון, ועל המשך התהליך עם משפחות נוספות.

בהמשך, האזינו ממלאי התפ־קידים להרצאות קצרות בנושא כלים מעשיים למימוש המהלך: לילך שינגורטן, מנכ"לית המועצה האזורית שער הנגב, דיברה על ליווי המועצה בתהליכים להאחדת סטטוסים בקיבוצי שער הנגב.

דגן לוין, ראש אגף כלכלה בתנועה, בחן את המשמ־עויות הכלכליות של האחדת סטטוסים: "על אף שעל פניו קליטה לחברות מלאה "מדללת" את זכויות החברים הוותיקים בנכסי הקיבוץ, קיימות סיבות כלכליות רבות וטובות לעשות זאת, ובהן – תרומה כספית לקיבוץ – להון, לערבות ההדדית ולתקורה; ערך מוסף פוטנציאלי בתרומה לענפי הקיבוץ (פריון העבודה); חיזוק ההון האנושי בקיבוץ; הקמת יזמויות ועסקים קטנים שיעסיקו חברים, ימשכו יזמויות אחרות ויתרמו לאקלים של חדשנות וטכנולוגיה. בראיה ארוכת טווח, התכוונות והסת־גרות יפגעו ביכולתנו להגן על זכויותינו החקלאיות ועל במשטר הנחלות ויגבירו את הלחץ עלינו ככל שתעלה צפיפות האוכלוסין.

ואחרון חביב: החברים החדשים מביאים איתם, כמובן, גם תועלות לא כספיות אך בעלות ערך קהילתי רב".

ענת מרלא חפץ הציגה ביחד עם זיו מצליח כלים פרקטיים ומפת דרכים להובלת התהליך.

היום נחתם בהצפת הצורך בחי־זוק השיח בנושאי ליבה וזהות הקיבוץ לצד יצירת כלים נוספים לתהליך האחדת סטטוסים ולשי־לוב בין אוכלוסיות. בהמשך ישיר לכך יערך ב־24.9.19 כנס חברה וקהילה ה־1, שיתקיים בספיר ויעסוק במרכיבים ובמאפיינים הייחודיים בזהות הקיבוצית.

את המצגות שהוצגו בכנס אפשר לראות באתר "שיק - שיתוף ידע קיבוצי"

לפרטים ורכישה:

8654* | info@bth-direct.co.il | www.bth-direct.co.il

המבצע תקף רק לרוכשים ביטוח מקיף+חובה, כולל ריידרים. בכפוף לתקנון המבצע

ביטוח חקלאי
סוכנות לביטוח

לתת ולקבל, לקבל ולתת

בהיותה ילדה נמלטה אַוּדְאַלֶם מאתיופיה, הגיעה בגפה לסודן ומשם לישראל, לפנימייה דתית, בה ניתן לה השם נגה. הוריה שהגיעו ארצה אחריה, חיתנו אותה בגיל 16 בעל כורחה לאדם שהיכה אותה. שלושה ילדים ילדה לו לפני שהחליטה להתגרש ולברוח ממנו, כשהוא ממשיך לרדוף אותה. כשהייתה בת 30 וקצת, סיימה נגה לימודי משפטים במכללה למשפט בקריית אונו

רינה ברקת

בת אחת־עשרה הייתה זַאוּדְאַלֶם כשנותקה ממשפחתה שבכפר אַמְבּוֹרָה באתיופיה וצורפה לקרובי משפחה, שיצאו למסע רגלי ארוך בדרכם לארץ־ישראל. הייתה זו התקופה שבה החל המסע הגדול לארץ ישראל, הארץ הנכספת. משפחות שלמות חלמו על היום הזה, אבל לא העזו לצאת יחדיו מחמת הסכנות שבדרך. לכן התפצלו ונפרדו, באמונה ובתקוה שישובו לה־תאחד באחד הימים.

המצב באתיופיה היה קשה ליהודים, שנימנו על צאצאי עשרת השבטים וב־משך דורות שמרו בחשאיות ובאדיקות על מורשתם.

אמה של זַאוּדְאַלֶם החליטה להציל את ילדיה מהגורל הצפוי להם ולשלחם לאט־לאט לארץ הנכספת, ובסופו של דבר להצטרף אליהם. היא התגרשה לא מכבר מבעלה ופירנסה את ילדיה בכו־חות עצמה, מעיסוקה באומנות הפיסול בחימר שבה התמחתה ועשתה לה שם.

האֵם נתנה בידיה של בתה הצעירה צרור קטן, שהכיל מעט בגדים ומזון, חיבקה אותה חזק־חזק אל ליבה וביר־כה אותה בברכת הדרך: "אל תפחדי, בתי, הדרך קשה וארוכה, אך בסופה מחכה לך ירושלים של זהב. אל תדאגי, גם אני ושאר בני המשפחה נגיע". וכך יצאה הילדה לדרך, צרורה על כתפיה, רגליה יחפות, והיא לא מכירה כמעט אף־אחד מהקבוצה שאליה צורפה, מלבד את הדוד ומשפחתו.

המסע של זַאוּדְאַלֶם מכפר הולדתה לארץ־ישראל היה ארוך ורב־תלאות. הם הלכו בלילות וישנו בימים, כשהם מסתתרים ביערות ובמערות מפני שו־דדים. אוכל ומים היו בצמצום רב, והיו ימים בהם לא באו פירור של מזון וטי־פת מים לפי הילדה הבודדה, הצמאה והרעבה והמפוחדת. לבסוף הגיעו לג־בול עם סודן ושם שוכנו במחנה מעבר לפליטים, ממתינים לבוא זמנם לעלות לארץ־ישראל.

זַאוּדְאַלֶם הייתה עסוקה ופעילה מאד בהשגת מזון לחברי הקבוצה. היא ידעה לקלוע צמות קטנות וצפופות – מלאכה שלמדה מאמה – והייתה קולעת לכל מי שרצתה תמורת כמה פרוטות או משהו לאכול. גם לנשות השומרים הסודנים הייתה קולעת צמות, לשביעות רצונן המלאה. עם הזמן למדה מעט סודנית ובאחד הלילות שמעה את נשות השו־מרים מדברות ביניהן: "עוד מעט ילכו הפלאשים ולא יהיה מי שיקלע לנו צמות. צריך להגיד לגברים שלנו שי־שאירו אותה פה". מבוהלת רצה הילדה לדודה וסיפרה לו את הדבר. עוד באותו לילה נמלטה ממחנה המעבר וחצתה את הגבול לסודן, תוך סיכון גופה ונפשה.

נשואה בעל כורחה, אישה מוכה

אחרי חודשי נדודים ארוכים ומייגעים עלתה זַאודאלם הרזה והמו־תשת על המטוס שהביא אותה לארץ ישראל. במשך כל הטיסה רעדה מפחד ומאימה. היא ידעה לאן מועדות פניה, ועל אף שעברה סכנות קשות יותר בד־רכה, הריגוש שבטיסה במטוס לראשו־נה בחייה והידיעה שהיא בדרכה לארץ הנכספת נמהלו בחששות ובחרדות לגורלה.

כשהגיעה לישראל הוכנסה הילדה לפנימייה דתית. שמה עוּבְּרַת ומעתה נקראה נגה – שם שאין לו שום זיקה לשמה האתיופי. בפנימייה למדה לדבר, לקרוא ולכתוב בעברית, מעט לימודים כלליים ובעיקר לימודי קודש. היו לה חברות, אך למרות זאת הייתה בודדה והתגעגעה מאד למשפחתה, אבל לא היה לה לאן ללכת.

יום אחד נסעו ילדי הפנימיה לירוש־לים. כמה התרגשה נגה לקראת הטיול הזה: סוף־סוף תראה במו עיניה את ירושלים, שבתיה עשויים מזהב, והעיר כולה מרחפת באוויר, גבוה־גבוה, ומ־שקיפה על כל ארץ ישראל!

ומה גדולה הייתה אכזבתה כשהגיעו למבואות ירושלים, ולעיניהם התגלתה עיר ככל הערים, בתיה עשויים אבן, רחובותיה מרוצפים וסלולים בטון והיא נטועה היטב באדמה. עיר ככל הערים! מרוב אכזבה פרצה נגה בבכי וכך הת־נפץ לו החלום הגדול, שלאורו התח־ממו נגה וכל בני משפחתה ובני עדתה במשך שנים רבות.

כעבור כמה שנים הגיעה האם עם שאר הילדים, אף הם לאחר מסע חת־חתים ארוך, ואף האב הגיע. נגה שמחה מאד להיפגש שנית עם בני משפחתה, אך שמחתה לא ארכה זמן רב.

ההורים השיאו את נגה בת השש־עשרה בעל־כורחה לגבר שאותו לא הכירה. כשמלאו לה שבע־עשרה שנים כבר הייתה אם לבתה הראשונה, רֵעוּת, וכעבור שנה נולדה הבת השניה – חֵן.

הילדה־האשה הנשואה לגבר מבוגר ממנה, שאותו אינה אוהבת, והיא מטו־פלת בשתי בנות קטנות, הייתה אישה מוכה. בעלה הרביץ לה והתעלל בה, ופעמים רבות היתה נוטלת את שתי יל־דותיה הקטנות ונמלטת לבית אמה , עד שבעלה היה מגיע ודורש ממנה לחזור אליו. בינתיים נולד גם הבן אֶלְיָרָן, והיא המשיכה להיות מוכה, עד כדי סכנת חיים. ואז גמלה בלבה של נגה ההחלטה לשנות את חייה. היא נטלה את שלושת ילדיה, עזבה את ביתה והצליחה, במא־מצים רבים, להתגרש מבעלה. על אף הגירושין הוא המשיך להציק לה ולרדוף אחריה, למרות שהוצא נגדו צו איסור כניסה לביתה. מפעם לפעם הייתה משנה את מקום מגוריה, כדי שלא יוכל למצוא אותה. הדבר היקשה מאד על הילדים, שנאלצו להחליף תכופות בתי־ספר ולהתנתק מחבריהם.

נגה התחילה לעבוד כמגשרת חינו־כית בבית ספר – מקצוע חדש שמוסד על ידי משרד החינוך, במטרה לגשר בין התלמידים האתיופיים והוריהם , שלא הכירו את התרבות הישראלית, ובינם לבין המורות הישראליות שלא הכירו את התרבות האתיופית. היה גם צורך לגשר בין הילדים, שכבר נולדו בארץ, בתרבות ישראלית, ובין הוריהם שע־דין חיו לפי דפוסי התרבות האתיופית. בנוסף לעבודה כמגשרת היא עבדה בפרויקט מטעם ה"ג'וינט", שמטרתו הייתה להוציא נשים אתיופיות מביתן ולצרפן למעגל העבודה והפרנסה.

במקביל לעבודתה החלה נגה ללמוד בקורס למגשרים חינוכיים שנפתח ביוזמת עמותת "פידֶל" וגי־דלה את שלושת ילדיה בעזרת אמה. היא הייתה נחושה בדעתה לשנות את חייה ולהיחלץ ממעגל העוני והמ־צוקה. היא ידעה שהמפתח לכך הוא רכישת השכלה וידע, והרצון ללמוד באוניברסיטה ולקבל תואר אקדמאי בער בעצמותיה.

בחשאי, ללא ידיעת מרכזות הקו־רס למגשרים חינוכיים, ובוודאי ללא הסכמתן, נרשמה נגה ללימודים במ־כינה קדם־אקדמאית באור עקיבא, כדי להשלים את הפערים הגדולים בהש־כלתה ולהצליח להתקבל ללימודים באוניברסיטה. כשמלאו לה שבע־עשרה שנים כבר הייתה אם לבתה הראשונה, רֵעוּת, וכעבור שנה נולדה הבת השניה – חֵן.

הילדה־האשה הנשואה לגבר מבוגר ממנה, שאותו אינה אוהבת, והיא מטו־פלת בשתי בנות קטנות, הייתה אישה מוכה. בעלה הרביץ לה והתעלל בה, ופעמים רבות היתה נוטלת את שתי יל־דותיה הקטנות ונמלטת לבית אמה , עד שבעלה היה מגיע ודורש ממנה לחזור אליו. בינתיים נולד גם הבן אֶלְיָרָן, והיא המשיכה להיות מוכה, עד כדי סכנת חיים. ואז גמלה בלבה של נגה ההחלטה לשנות את חייה. היא נטלה את שלושת ילדיה, עזבה את ביתה והצליחה, במא־מצים רבים, להתגרש מבעלה. על אף הגירושין הוא המשיך להציק לה ולרדוף אחריה, למרות שהוצא נגדו צו איסור כניסה לביתה. מפעם לפעם הייתה משנה את מקום מגוריה, כדי שלא יוכל למצוא אותה. הדבר היקשה מאד על הילדים, שנאלצו להחליף תכופות בתי־ספר ולהתנתק מחבריהם.

נגה התחילה לעבוד כמגשרת חינו־כית בבית ספר – מקצוע חדש שמוסד על ידי משרד החינוך, במטרה לגשר בין התלמידים האתיופיים והוריהם , שלא הכירו את התרבות הישראלית, ובינם לבין המורות הישראליות שלא הכירו את התרבות האתיופית. היה גם צורך לגשר בין הילדים, שכבר נולדו בארץ, בתרבות ישראלית, ובין הוריהם שע־דין חיו לפי דפוסי התרבות האתיופית. בנוסף לעבודה כמגשרת היא עבדה בפרויקט מטעם ה"ג'וינט", שמטרתו הייתה להוציא נשים אתיופיות מביתן ולצרפן למעגל העבודה והפרנסה.

במקביל לעבודתה החלה נגה ללמוד בקורס למגשרים חינוכיים שנפתח ביוזמת עמותת "פידֶל" וגי־דלה את שלושת ילדיה בעזרת אמה. היא הייתה נחושה בדעתה לשנות את חייה ולהיחלץ ממעגל העוני והמ־צוקה. היא ידעה שהמפתח לכך הוא רכישת השכלה וידע, והרצון ללמוד באוניברסיטה ולקבל תואר אקדמאי בער בעצמותיה.

בחשאי, ללא ידיעת מרכזות הקו־רס למגשרים חינוכיים, ובוודאי ללא הסכמתן, נרשמה נגה ללימודים במ־כינה קדם־אקדמאית באור עקיבא, כדי להשלים את הפערים הגדולים בהש־כלתה ולהצליח להתקבל ללימודים

ישנם אנשים שנכנסים אל חיינו ויוצאים מהם מהירות.

ישנם אנשים שנכנסים אל נפשותינו לרקוד. הם מאירים אותנו להנות חדשות עם הלחישה הרוגעת של חוכמתם.

ישנם אנשים שהופכים את השמים יפים יותר לצפייה. הם נשארים בחיינו תקופת־ מה, משאירים טביעות בלבותינו ואנו לעולם שוב איננו אותו הדבר.

(מקור לא ידוע)

נגה. אישה צעירה, אמיצה ובעלת שאיפות

באוניברסיטה. הייתה זו משימה כמעט בלתי אפשרית: עד גיל אחת־עשרה לערך למדה באתיופיה, לימודים לא מסודרים ורחוקים מהתכנים, הרמה והידע הנלמדים בארצות המערב. גם בפנימייה הדתית בארץ לא הרחיבה בהרבה את השכלתה וחסר לה ידע רב.

ואז נבנסה נגה לחיי

בפרויקט מטעם ה"ג'וינט" התיידדה נגה עם ענבל, מרכזת הפרויקט, שב־עלה היה מרכז הרפת השכיר בקיבוץ מענית והמשפחה התגוררה בשכנו־תנו. ענבל סיפרה לי על נגה ואמרה שהיא זקוקה לעזרה רבה בלימודיה. היא שאלה אם אוכל לעזור לה במשהו. בדיוק כשפנתה אלי ענבל סיימתי את תפקידי כעורכת עלון הקיבוץ – תפקיד תובעני מאד – והתפנה לי פתאום הרבה זמן. אמנם, מעולם לא עסקתי בהוראה, אבל ידע כללי היה לי, בוודאי הרבה יותר מאשר לנגה. סיפורה נגע לליבי והסכמתי לנסות לעזור לה.

התחלנו לעבוד ביחד, ונדהמתי מהיקף החוסרים ו"החורים השחורים" שהיו בהשכלתה של נגה מחד, ומנחי־שותה ושאפתנותה הגדולה מאידך. היא לא ידעה כמעט אנגלית, לא ידעה לע־בוד על מחשב, לא ידעה כמעט היסטו־ריה כללית ויהודית ורמת המתמטיקה שלה הייתה נמוכה מהנדרש. רמת הידע שלי־עצמי במתמטיקה לא איפשרה לי לעזור לה וכך גם בתחום המחשבים והיא נאלצה למצוא מישהו אחר שיע־זור לה בתחומים אלה. כמובן שלא היה לה מחשב בבית. התחלתי לחפש מישהו שיהיה מוכן לתרום מחשב שאינו זקוק לו עוד. עופר, חתני, נענה לבקשתי ונתן לי מחשב מהמפעל שלו. וכך יכלה נגה להתאמן בבית וללמוד לעבוד במ־חשב, וגם ילדיה נהנו.

פעמיים בשבוע, אחרי העבודה, וב־מקום לבלות עם ילדיה שכל היום היו בלעדיה, הייתה נגה מגיעה אלי. בת־חילה באה במכוניתה הישנה והחבוטה, עד שבת־דודתה, שקיבלה את המכונית בהשאלה, הרסה אותה כליל בתאונה. מאז הייתה נגה מגיעה במונית ויגאל, אישי, היה מחזיר אותה כעבור כמה שעות לביתה. בהפוגות שבין הלימוד היינו שותות קפה ומשוחחות, ונגה סיפרה לי, בהמשכים, את סיפור חייה. במהלך הזמן גם הכרתי את ילדיה, של־פעמים הייתה מביאה אותם אתה אלינו. יגאל היה לוקח אותם לבריכה בקיץ ולמגרש השעשועים בחורף, או מע־סיק אותם בביתנו ואנחנו היינו יושבות ולומדות. הילדים היו מאוד פתוחים וח־ברותיים ואני התפעלתי מהחינוך הטוב שלהם, מסבלנותם ומהדרך בה קיבלו בשלווה ובטבעיות את עיסוקיה הרבים והכפויים של אימם, ומעולם לא שמע־תי תלונה מפיהם.

לא היה לי קל עם נגה. היינו קוב־עות להיפגש בשעה ארבע אחרי הצה־רים. אני שכבתי מעט לנוח בתום יום עבודתי, כיוונתי לי שעון כדי לקום בזמן, ומשעה ארבע התחלתי ממתינה לנגה שתבוא. לעתים היא הייתה מגי־עה בחמש וחצי ואף בשש. "מה, איחר־תי"? – הייתה שואלת בחיוך המקסים שלה, שמיד היה ממיס את ליבי ומשכך את כעסי. אחרי זמן־מה הבנתי, שהזמן האתיופי שונה מהזמן הישראלי: בא־תיופיה לא חיו לפי השעון אלא לפי השמש וכנראה שהדבר טבוע עמוק בדמה ובמורשתה של נגה, ואין מה לעשות. וכשהיא הייתה מגיעה לבסוף היו ידיה עמוסות ניירות, חלקם בצבצו מתיקה וחלקם נערמו בידיה, מאיימים להתפזר בכל רגע. את עשר הדקות הראשונות היינו מקדישות לסידור הניירות כדי שנוכל להתחיל לעבוד. לא אחת התברר שדווקא הניירות שע־ליהם צריך לעבוד – נשארו בבית...

במהלך הזמן גיליתי שקיבלתי מתנה גדולה מנגה: אני, הדייקנית, המסודרת והמאורגנת כל כך, למדתי לקבל את השונה ממני, להסתגל ולהשלים עם השונות שלה ולא לנסות לכפות עליה את הרגלי. אך אני מקווה שבכל זאת הצלחתי גם להנחיל לה מעט סדר וארּ־גון בכל הקשור לזמן וללימודים.

מנהלות הקורס לגישור מטעם עמותת "פידל" התנגדו נחרצות לה־שתתפות התלמידים בכל מסגרת לימודית שמעבר לקורס הגישור. הן לא היו מעוניינות שהמגשרים ילמדו באוניברסיטה, כי זה היה מקדם אותם ומוציאם ממעגל העבודה כמגשרים. על כן אסור היה שידעו על לימודיה של נגה במכינה.

עם רינה. "הייתה לי זכות גדולה להכיר את נגה"

התמקדתי אתה בעיקר בתחום הבנת הנקרא, בתמצות החומר ובהבחנה בין עיקר ותפל, בת־חביר נכון ובניסוח נכון של משפטים ופסקאות. סייעתי לה גם בכתיבת הדו"חות החודשיים שהיה עליה להגיש להנהלת בית הספר שבו עבדה ולה־נהלת "פידל".

לא היה לי קל להפוך פתאום למורה. כשנגה הייתה צריכה להכין, למשל, עבודה על "1984" של ג'ורג' אורוול, הסתבר לי שהיא בכלל לא יודעת מה זה קפיטליזם ומה זה קומוניזם ועוד הרבה מושגים שבהם עסק הספר.

הצטרכתי לקרוא את הספר שוב, וגם ישבתי כמה שעות בספריה של בית הספר התיכון וק־ראתי עבודות של תלמידים בנושא, כדי ללמוד איך לפשט עבורה את החומר ולהסבירו לה ברמת הבנה של תלמיד תיכון. וכך גם בנושאים אח־רים, כמו: ההיסטוריה של ארצות הברית, מלח־מות העולם, ספרות עברית ועוד נושאים שנלמדו במכינה. מכיוון שעדין לא שלטה במחשב, הייתי גם מדפיסה עבורה את העבודות שהייתה צריכה להגיש מודפסות, עד שלמדה לעשות זאת בע־צמה. זו הייתה המתנה השנייה שקיבלתי מנגה: חידשתי וריענתי את ידיעותי בתחומים שונים, שחלק מהם כבר נמחקו עם הזמן, ולמדתי הרבה דברים חדשים.

נגה התעקשה לשלם לי עבור השעות שהקד־שתי לה. סירבתי בתוקף לקבל ממנה כסף ביודעי את מצבה הקשה, אך מצד שני – הבנתי גם את הכבוד העצמי שלה ואת אי־רצונה לקבל חסדים. באחת הפעמים אמרה לי: "אני רוצה לבוא לנ־קות לך את הבית מדי פעם". "למה"? שאלתי "כל כך מלוכלך אצלי"? "חס וחלילה"! אמרה, "אבל אין לי דרך אחרת לגמול לך על עזרתך הרבה"! "תסיימי את לימודייך בהצלחה – וזה יהיה גמולי ושכרי" עניתי לה. כשהמשיכה להתעקש לשלם לי הסכמתי, אך אספתי את הכסף ושמרתי אותו, וכשסיימה את לימודיה ואת מפגשיה איתי קנינו לה בכסף שהצטבר תיק עור גדול ויפה שישרת אותה בלימודי ההמשך.

את המכינה סיימה נגה בהצלחה ואת קורס המגשרים, שבו למדה במקביל ללימודיה הח־שאיים במכינה, סיימה בהצטיינות ונבחרה לברך בטקס הסיום בשם התלמידים.

לימודי משפטים בקריית אונו

צרותיה המשפחתיות לא תמו. אביה החולה, שגר בדרום הארץ, נזקק לתמיכה ועזרה, ועל אף המרחק והעומסים האדירים שהיו עליה לקחה נגה חלק בטיפול בו. בעלה־לשעבר המשיך להטרידה ולאיים על חייה. היא פחדה לספר על כך לאחֶיה, ביודעה שהם לא ישבו בחיבוק ידיים ויפגעו בו. "אני לא מוכנה שאחי ישב בכלא בגללי" – הייתה אומרת לי, כשהפצרתי בה ליידע את משפחתה על מצבה. עדיין הייתה עוברת מפעם לפעם לה־תגורר במקום אחר מתוך חרדה עמוקה לילדיה, ששעות רבות היו לבדם, עד שהייתה מגיעה הביתה. גם אמה הזדקנה מאד ויכולה לעזור עם הילדים פחתה.

ולמרות כל אלה לא ויתרה נגה על שאיפותיה. היא נרשמה והתקבלה ללימודי חינוך באוניברסיטת חיפה, אולם פרשה די מהר מהלי־מודים, מכיוון שבעלה־לשעבר גילה את מקום מגוריה והירבה להסתובב סביב ביתה ולאיים עליה. היא פחדה לנפשה ולנפש ילדיה ולא יכלה להיעדר שעות ארוכות מהבית ולהתרכז בלי־מודים. היא המשיכה לעבוד כמגשרת חינוכית וכעבור שנה נוספת התקבלה ללימודי משפטים במכללה למשפט בקריית אונו.

בינתיים פיטרה אותה הנהלת "פידל" מעבוד־תה כמגשרת, ללא פיצויי פיטורין, בטענה למעי־לה באמון והפרת הבטחה בכך שהלכה ללימודים אקדמאיים במקביל לעבודתה. נגה תבעה את העמותה בבית משפט לענייני עבודה והתעקשה לייצג את עצמה, ללא עזרת עורך דין. היא זכתה בתביעתה לאחר שמנהלת העמותה הסכימה לה־צעת פשרה שהוצעה על־ידי מגשר מטעם בית המשפט.

נגה הייתה עדין מגיעה אלי מפעם לפעם לבקש עזרה בלימודיה. "אין לי כל ידע ומושג במשפטים, את יודעת יותר ממני" – אמרתי לה. "אנחנו צריכות להתחלף עכשיו בתפקידים". למפגש הבא בינינו היא הביאה לי תקליטור בשם "תקדין" ובו שפע של חומר משפטי ותקדימים, כדי שאלמד ואוכל לעזור לה...

מה שבכל זאת יכולתי לעזור לה, היה בעיקר ללמוד כיצד לתמצת ולהוציא את העיקר משפע המלל המשפטי והחזרות האין־סופיות על כל אמי־רה בניסוח שונה במקצת, ובשפה גבוהה מלאת די־מויים. עזרתי לה גם בכתיבת עבודותיה בעברית נכונה. לא עבר זמן רב ונגה חדלה להגיע אלי. היא נעזרה בחבריה לקורס והסתדרה יפה בלעדי.

נגה סיימה את לימודי המשפטים, בהיותה בת 30 בערך, עשתה תקופת התמחות בעיריית חדרה ונעשתה מעורבת בפרויקטים שונים למען הקהילה האתיופית.

במשך זמן־מה עוד שמרנו על הקשר העמוק שנוצר בינינו בשנתיים שבהן היינו נפגשות בת־כיפות רבה. מפעם לפעם היינו משוחחות בטלפון ומתעדכנות זו על זו, עד שגם הקשר הרופף הזה נפסק.

הייתה לי זכות גדולה להכיר את נגה. לג־לות אישה צעירה, אמיצה מאד ובעלת שאיפות, שמסגרות הזמן שלה וגבולותיה שונים מכל מה שהכרתי עד או, ושאין גבול למה ולכמה שהיא יכולה לעשות ביום אחד, בשבוע אחד, בחודש.

לעתים, כשהרגשתי שקשה לי לעמוד בעו־מסים שנטלתי על עצמי, הייתי מעמידה לנגד עיני את נגה וחושבת: "אם היא יכולה – גם אני יכולה"!

אני אסירת תודה לנגה על שנכנסה לחיי והפ־כה אותי לאדם טוב יותר.

יוני 2007

התנועה הקיבוצית
אגף המטה

בחירות 2019

ועדת הבחירות המרכזית

קול קורא להצגת מועמדות לתפקיד

מזכ"ל/ית התנועה

ניתנת בזה הודעה לחברי הקיבוצים החברים בתנועה הקיבוצית, אגודה שיתופית מרכזית בע"מ, על קיום בחירות למזכיר/ת התנועה ביום שלישי, **17.12.2019**.

כל חבר קיבוץ כאמור אשר התקבל לחברות בקיבוץ חמש שנים לפחות לפני יום הבחירות, וחברותו בתוקף ביום הבחירות, ואשר מקום מגוריו הקבוע הינו בקיבוצו- כשר וזכאי להציג מועמדותו לתפקיד ובלבד שהמציא במעמד הגשת מועמדותו:

1. מכתב מקיבוצו המודיע על תמיכתו במועמדות החבר/ה.
2. אלף (1000) חתימות של חברי קיבוצים החברים בתנועה, מתוכן לפחות מאתיים (200) חברים בקיבוצים המשתייכים לארגוני קניות שונים מהארגון אליו משתייך קיבוצו של המועמד. החתימות הן על תמיכה במועמדות וצריכות לכלול שם מלא , מספר תעודת זהות וקיבוצו של החותם.

הגשת המועמדות לוועדת הבחירות תתקיים בבית התנועה הקיבוצית , רח' ליאונרדו דה וינצ'י 13, ביום ראשון 15/9/2019, בין השעות: 11.00-15.00.

במעמד הגשת המועמדות , ימציא המועמד מכתב ובו שמו, מס תעודת הזהות שלו ושם הקיבוץ בו הוא חבר, וכן יפרט בקצרה את עיקרי המצע האישי.

למכתב יש לצרף כאמור את מכתב התמיכה מהקיבוץ ומסמך חתימות התומכים.

ועדת הבחירות תפרסם באמצעי התקשורת התנועתיים את שמות המועמדים לתפקיד מזכיר/ת התנועה לא יאוחר מיום רביעי, 16/10/2019.

כללי תקופת הבחירות יחולו ממועד פרסום שמות המועמדים, כפי שהוגדרו בתקנון הבחירות.

שיבולת שופט אדלמן, יו"ר
ועדת הבחירות המרכזית

איך להצמיח בית?

עמוס בכר מנהל שיווק ומכירות במייטק ישראל

יודע חקלאי פיקח שי־ רקות ופירות לא נוצרו על המדף בסופר.

הם צמחו מהאדמה וגם את זה הם לא עשו לבד. מישהו חשב, תכנן ודאג שזה יקרה.

כל חקלאי רוצה למקסם את היבול ואת הרווחים אבל נאלץ לתמרן בין סוג השטח, מכסות מים ועוד המון מש־ תנים והכי חשוב, ברור לו שזה לוקח זמן. לפעמים הרבה זמן וצריך להתאים את ההשקיה, הדישון, ההצללה והריסוס בהתאם.

גם משפחה צומחת. מזוג צעיר לילד ראשון, שני, שלישי ואולי עוד הרבה.

גם זה מצריך תכנון והתאמה. להתאים את התקציב. לנהל נכון את הזמן, את חלוקת הת־ פקידים, להתאים את הבית, החניה, המחסן ועוד.

כל אלה דברים שמי שחי קרוב לאדמה ולמשפחה מבין היטב. אבל משום מה, כשזוג צעיר ניגש היום לבנות בית, הוא שוכח את כל ההיגיון הפשוט הזה ובונה לעצמו בית של 250 או 300 מטר, למרות שהתקציב שלו לא מתאים ואין לו צורך בבית כזה גדול.

זאת עוד תופעה שהחברה הצרכנית, הבז־ בזנית, שלא מתחשבת בסביבה הביאה איתה והגיע הזמן לעצור ולחשוב איך עושים דברים בצורה נכונה יותר וזולה יותר.

מפה מגיע הרעיון של הבית הצומח. בית שמתאים את עצמו להתפתחות המשפחה מהילד הראשון, דרך תקופת גידול הילדים ועד עזיבתם והגיל השלישי.

בית שמתחיל בנאמר 130 מ"ר, שנבנה בת־ קציב שפוי, עם פחות הלוואות יקרות, שניתן להגדיל בקלות בשלבים, עד נאמר 300 מ"ר עם גדי־ לת המשפחה ועם השנים, כשהילדים ממשיכים לדרכם, ניתן לחלק אותו לי־ חידות קטנות, לגור באחת מהן ולהש־ כיר את השאר.

בניה מתקדמת בעין ורד. אדריכלות גלית מוטשאן פייגין 'סטודיו מקומי'.

חכם, יעיל, זול ואפילו מייצר הכנסה וזה לא מצריך יותר מאשר תכנון מתאים. בדיוק כמו שמתכננים גידול מסוים ומתאימים אותו לת־ נאי השטח, השוק והעונה.

בטכנולוגיות הבניה המתקדמת שכבר קיימות היום זה אפילו קל בהרבה ממה שרו־ בכם מכירים.

היום ניתן לבנות בית שיהיה נוח וזול לת־ חזוקה בתקציב שזוג צעיר יכול להרשות לע־ צמו בלי להתפשר על איכות הבניה ובהמשך להגדיל אותו במהירות, כמעט ללא הפרעה לסביבה או פגיעה בגינה, באיכות גבוהה מאוד ושנים מאוחר יותר לחלק אותו כמעט ללא הוצאות ליחידות להשכרה או לילדים.

רוצים לדעת עוד?

כנסו לאתר שלנו או בואו לאחד הכנסים שלנו או פשוט תרימו טלפון ותצטרפו למיליוני האנשים שכבר עושים את זה בכל העולם.

מייטק ישראל בגוגל או בטלפון 09-8943999

מבעד לערפל הבחירות

עמירם קופר

מערכת הבחירות הממושכת שנקלענו אליה בסימן "ביבי מלך ישראל" או לחי־ לופין "ביבי יוק" , מערפלת את בעיות המפתח של קיומנו על כברת אדמה זו כמדינה ערכית דמוקרטית בה מתקיים שוויון אזרחי ללא הבדל דת גזע מין מגזר ומגדר, ומרדדת את התובנות באשר ליכולותינו ליצור שלום יציב עם שכנינו הפלסטינים. הצורך בקיום מדינת רווחה אוני־ ברסלית שוויונית יציבה וצומחת בישראל מו־ דחק על ידי נאמניו הפוליטיים החיים מפנכתו של המלך הכל יכול, תוך שהם מרבים לשבחו ולאחרונה לשבח את מעלליו כקוטל אירנים (בהשוואה למדיניות הרופסת של המעצמות). הימין הדתי למיניו (החדש, גם החר"דלי) עסוק בדמי הלא יחרץ אשר ישולמו ע"י ביבי בתמו־ רה למתנחלים במונחי המשך נישול פלסטינים מאדמותיהם (לפי מפרשי הקב"ה אין עם פלסטי־ ני). המלך המושחת עסוק לאחרונה בהנצחת שמו כמי שמולך בישראל זמן ממושך יותר מבן גוריון, ועוד ידו נטויה, ובמקביל מתפנה לתככים הקטנים והפחות קטנים במטרה לתקוע עוגן בל ינותק בימין החרדלי ובימין החדש, בתקווה שינמיכו את קומתו וכוחו האל־ קטורלי של שנוא נפשו ליברמן. והשמאל? הש־ מאל שכוחו נחלש מאד עדיין לא מצליח להת־ לכד תחת סיסמתו של בן אהרון "עוז לתמורה בטרם פורענות".

לפי מחקרי מרכז טאוב המסתמכים על נתוני ה־OECD, ישראל מאובחנת בשיעור הגבוה ביותר של מועסקים בהי־טק מתוך החמישון העליון בהשוואה למדינות ה־OECD . מאידך פער המיומנות בין עובדי ההי־טק ליתר עובדי המשק בישראל מאובחן כגבוה ביותר בין מדינות אלו

עובדות המודחקות לעת בחירות

סבר פלוצקר הכתב הכלכלי הבכיר של ידי־ עות אחרונות מתייחס במאמרו "אסון הפריון" (מוסף ממון 19.7) למיקומה הירוד של ישראל במדדי פריון העבודה והייצור בהשוואה לשורה של מדינות סמן כאוסטריה, שוודיה, דנמרק, פי־ נלנד, חרף היותה של ישראל "מדינת סטארט־ אפ". לפי מחקרי "מרכז טאוב" ממוצע הביצוע בישראל בתפוקה לשעת עבודה בשנת 2000 עמד על 30$ ועלה בשיעור של כ־ 1.2% בלבד בתקופה שבין שנת 2000 לשנת 2017 . בהש־ וואה עמדה התפוקה לשעה בארה"ב על כ־50% בשנת 2000 ועלתה בשיעור של 1.5% בין 2000 ל־2017. הפריון לשעת עבודה בישראל בשנת 2016 עמד על כ־58% מזה של ארה"ב בעוד שבהתאמה בנורבגיה עמד על 125% ביחס לארה"ב באירלנד על 130% בדנמרק ובבלגיה זהה לזה של ארה"ב. כל מדינות הסמן האחרות הראו ביצוע ממוצע שבין 83% עד 95% ביחס לארה"ב. מסתבר איפה כי "הסנדלר" – עם ה"סטארט־אפ" הולך עדיין יחף.

ישראל, מדינה אשר שיעור גידול האוכלו־ סייה השנתי בה עמד בממוצע על כ־1.9% לשנה (בשנים 2007 עד 2016), השקיעה בהשקעות הון מחליף עבודה כ־20% מהתוצר, בעוד שמדינות כאירלנד בה גידול האוכלוסייה השנתי עמד על כ־1.3% השקיעה בהתאמה 33% מהתוצר בדומה לנורבגיה. הפריון הנמוך בישראל אינו נובע מ"עצלות העובדים" אלא ממדיניות נעדרת עידוד לאומי להשקעה – תחלופת עבודה בהון (מחשוב, אוטומציה, רובוטיקה, בינה מלאכותית), ולהשקעה בהון האנושי. (ידע ומיומנות העוב־ דים). לפי מחקרי מרכז טאוב המסתמכים על נתוני ה OECD, ישראל מאובחנת בשיעור הג־ בוה ביותר של מועסקים בהי־טק מתוך החמישון העליון בהשוואה למדינות ה־OECD . מאידך פער המיומנות בין עובדי ההי־טק ליתר עובדי המשק בישראל מאובחן כגבוה ביותר בין מדינות אלו – במרחק משמעותי מבארה"ב, בנורבגיה, בהולנד, אירלנד ועוד. כדי "להחזיק את הראש מעל המים" עובדים הישראלים שעות רבות יותר מכל עמיתיהם במערב. פרסו־ מי מחקר נוספים מראים כי פריון העבודה בישראל נמוך במנהל הממשלתי ב־73% ממדינות הסמן , ובהתאמה נמוך ב־58% במגזר הציבורי, ב־45% בתעשייה, ב־44% בכלל המגזר העסקי. לפי ממצאי חוקרי "מכון אהרון דברת "במרכז הבין תחומי. 75% מן הצמיחה בישראל נובעת מגידול מספר שעות העבודה, ורק 25% מגידול התפוקה לשעת עבודה.

ממשלות הימין בישראל לא נקטו ואינן נוקטות במוצהר במדיניות של רווחה אוניבר־ סלית שוויונית אלא משאירות את המשק והחברה להתגלג־ לות קפיטליסטית אקראית. מערכת החינוך הגיבה אמנם לצורך השכלתי מורחב בלי־ מודי אנגלית ומתמטיקה, אך ההוצאה הלאומית הפעילה בשוק העבודה עומ־ דת על כ־0.2% מהתמ"ג, בהשוואה לדנמרק 2.2% ובהתאמה שוודיה כ־1.2% פינלנד כ־1.0%. קצבת הבטחת הכנסה בישראל תקועה מאחור לאורך זמן רב בהשוואה לעליית השכר הממוצע ולעליית קו העוני בין השנים 1985 ל2017 (חוקרי מרכז טאוב על בסיס נתוני הביטוח הלאומי)

המדיניות הפיסקלית בישראל נעדרת מגמה של גיוס משאבים תוך מיסוי פרוגרסיבי עמוק באלפיון/אחוזון/עשירון העליון ומיסוי ירושות עתק לצורך מימון רווחה שוויונית. תקבולי המס בשנה במדינות הסמן – הולנד, פינלנד, אוסטריה, דנמרק, ושוודיה גבוהות ב־140 מיליארד שקל בשנה מאשר בישראל. משאבים אלו מממנים את סף הרווחה האוניברסלית הגבוה בארצות הסמן.

בעוד שבמדינות דמוקרטיות (כמדינות הסמן לעיל) מתפתחת תודעה דמוקרטית שאינה קשו־ רה בהאלהת דמות שלטונית כלשהי, כרבע מא־ זרחי ישראל רואים בנהנתניהו מונארך כל יכול הנושא את העם והמדינה על כתפיו, ומכאן כל חטאיו מחולים. כרבע נוסף רואים בשלטון מכ־ שיר לשכנוע העם כי יש להיכנע לצווי היושב במרומים צווים המועברים לפשוטי העם באמצ־ עות רבנים בעלי שיג ושיח עמו, רבנים היודעים מתי מסכים האל העליון לאפשר לעם ישראל לחמוס את אדמת השכן הפלסטיני , ומתי תופס הריבר "לא תגנוב". הבורות הדמוקרטית – אי הבנת המהות הדמוקרטית החילונית, היא אבן הנגף המשמעותית העומדת בדרכנו.

כנס מדיה
מקבוצת כנס תערוכות

החלה ההרשמה

לתערוכת יבולשיא

AGROISRAEL

30-31.10.19

הגן הלאומי מעיין חרוד

אלו רק חלק מן החברות שכבר גילו בשנה שעברה את הפוטנציאל השיווקי הגלום בתערוכה.

הצטרף לבעלי הנסיון, התקשר והקדם להירשם!

כך תוכל להבטיח לעצמך מיקום אטרקטיבי.

עקב ביקוש המציגים התערוכה תתקיים יומיים

פרמה זילברמן - מנהלת התערוכה Pzilberman@kenes-exhibitions.com | יורם טביבי 052-2773132 ytabibi@kenes-media.com | יעקב קניאל 054-4557780

קטנות קיבוציות • אברהם שרון

שורה ראשונה

החולשות שלי תמיד מסגירות אותי. הן הולכות לפניי, כמו גשש מאומן מיומן, שמ־ זהה עקבות מטושטשות, והולך בעקבו־ תיהן, והוא עצמו לא מותיר עקבות.

תשוקת שומר

"לְנָדְד, לְנָדְד תְּשׁוּקַת שׁוֹמֵר
לְנָדְד, לְנָדְד תְּשׁוּקַת שׁוֹמֵר
לְנָדְד, לְנָדְד.
שׁוֹמֵר הָגוֹן לֹא יוּכַל חָיוֹת
אִם בְּדַעְתּוֹ לֹא עָלָה לְנָדְד
אִם בְּדַעְתּוֹ לֹא עָלָה לְנָדְד
לְנָדְד, לְנָדְד".

זה שיר גרמני במקורו, שכתב וילהלם מילר, הלחין קרל פרידריך צלנר (ככל הידוע, לא ידועה זהות המתרגם לעברית). ההקלטה הראשונה, אחת מאחדות, של השיר, היא משנת 1963בביצועה של מקהלת הקיבוץ הארצי, בעיבודו של אורי גבעון. היא מתוך המופע "אנו עולים ושרים".

בארבע המלים הפותחות את השיר הזה – לנדוד לנדוד תשוקת שומר־ אשר מזוהה עד היום כאחד משירי תנועת השומר הצ־ עיר ולדעת לא מעטים – כהמנונה, גלומה התפיסה המעמידה את ערך הנדודים כערך כה מרכזי, כה עליון, עד שמגיוסים אליו לא רק העקרונות והערכים אלא גם התשוקה, היצרים. לא רק הגוף נודד. כל הישות נו־ דדת. אני מכיר לא מעט (בלשן המעטה) שומרים, אשר התשוקה שלהם לא הייתה לנדוד אלא לדברים אחרים, שיפה להם השתיקה ויפות להן המלים. הם לא הודו, הם ודאי לא התוודו על אודות תשוקתם לא רק משום שתשוקה היא אישית, פר־ טית, אינטימית, אלא כי התפיסה, שכמוה כציווי, "ושומר על הטוהר המיני", נתפסה כהינזרות ממין ולא כשמירה על טהרתו. אף לא אחד העז אי אז לתת פרשנות שונה, אישית בהחלט, לתשוקתו, אשר לא בהכרח היתה לנדוד לנדוד.

ההיטל הקפיטליסטי והאיזון הסוציאליסטי

היטל איזון – כעיקרון, מבלי להיכנס לס־ כומים – הוא היטב ראוי, אף שהוא מקומם לא מעט אנשים, רובם ככולם נמנים עם מי שהכנסתם גבוהה, כי "למה שאנחנו נסב־ סד אחרים". הנימוק הידוע, השגור משכבר. המונח הזה מבטא שילוב בין שני עולמות תוכן, בין עקרונות שונים, סותרים. בין שתי מתכונות. בין שני אופנים של התנהלות. היטל הוא מונח המבטא עולם כלכלי שהוא, במהותו, בלתי שוויוני בעליל, בעוד איזון, מבטא את מה שבקיבוצים נתפס ומכונה "שוויון ערך האדם". יש בו ביטוי לערך ליבה קיבוצי – ערבות הדדית – אשר רוב הקיבו־ צים המופרטים מאמינים כי נכון שהוא יוסיף להיות ערך ליבה מהותי ומרכזי גם בהם. לא רק ההוויה קובעת את התודעה – גם הל־ שון, ולא אחת בעיקר היא. החלפת המונח היטל איזון במונח אחר, אשר לא ישנה את מהות המס, אבל יבטא את הערבות הה־ דדית האנושית הגלומה בו יקל, אולי, גם על המתקוממים לשלם אותו, כאשר קול הר־ טינה שלהם ייחלש ויהפוך ללחישה. עדיין יכאב, אבל פחות. או לא.

נופש מבושל

בילדותי, היו יוצאות שתי משפחות מה־ קיבוץ לדירה בנתניה למה שמכונה "נופש מבושל". הנופשים היו מתבשלים בים ומ־ בשלים בדירת הנופש. לא היה שום קשר בין שתי המשפחות. הבחירה היתה לפי העדפותיהן את היציאה בתאריך נוח ומ־ תאים להן. גילוי נאות: פעם אחת יצאנו עם משפחה שאילו היתה לי אפשרות לבחור בה לא הייתי בוחר בה. זה מה שהיה. לא היתה אפשרות בחירה. הייתי אמור לזכור, אם בכלל, את השבוע הזה כחוויה. אני זוכר אותו בעיקר כדוגמה קטנה, מאפיינת, לכך שהיה צריך להודות על האפשרות לצאת קצת מהקיבוץ, להסתדר ולהשלים עם מה שיש. יותר מזה – מי העז לבקש.

מנוחה

היו שנים שבהן מעמדה של המנוחה היה קדוש. קדושתה לא התמצתה רק בהכרח לשמור בה על שקט מוחלט ובאיום על המ־ פריעים במהלכה בדיבורים בכך שלא יק־ בלו מנת־קינוח בסופה, כלומר ב"הקמה", אלא בהיותה גם אמצעי מרפא חשוב ביותר. "תנוח קצת, זה יעבור" היה משפט שנאמר בנסיבות שונות. מנוחה מהתקף זעם. מנוחה מעלבון. מנוחה מכאב. מנו־ חה מחולשה. מנוחה הייתה קצובה בזמן ועצם שליחת ילדים לנוח היתה ערובה לכך שבסיומה תישכח בכלל הסיבה שבגללה נשלחו לנוח. והיו פעמים רבות שבהן היו לא מעטים מתאפקים לשמור על שקט־הס במשך כל המנוחה רק משום שהם ידעו כי כשהם יסיימו לנוח הם יקבלו קינוח.

פינת הילדים

דווקא באמצע שאני מתנדנדת
אמא בדיוק הכי מנדנדת
ואומרת שמתחיל כבר להחשיך
ואני רק רוצה עוד טיפה להמשיך.

שורה תחתונה

הדשא של השכן לא בהכרח ירוק יותר. יותר מכל מוריקה אותו קנאתנו בו.

דין התנועה • עו"ד איילת רייך־מיכאלי

פיצויים בגין אי אספקת בציר ענבים

קיבוץ כרמים התחייב בהסכם עם יקב, לספק ליקב את כל בציר הענבים שהקיבוץ מגדל לתקופה של 21 שנים. ברם, עוד קודם לכן התחייב הקיבוץ בהתחייבות שאינה מוגבלת בזמן, לספק את גידולי הענבים שלו לכרמל מזרחי. זה נגמר במשפט, ערעור של הקיבוץ, וסכום פיצויים לא מבוטל

"ויקו לעשות ענבים ויעש באושים", בפסוק זה, הלקוח מספר ישעיהו (ה, ב), נפתח פסק דין שניתן לאחרונה (25.6.19) בבית המשפט העליון* ומצאתי לנכון לסקור בפניכם. בנבואת חורבן זו משתמש הנביא באותו כרם כפוי טובה, שלמרות השקעת בעליו מניב פירות באושים, כמשל לקב"ה שהשקיע בעמו וציפה שיהפוך לחברת מופת, ואלו עשו בדיוק להפך.

להבדיל, באותו עניין, התקשר קיבוץ בהסכם עם יקב, בחודש מאי 2007 (להלן: הסכם 2007) לפיו יספק ליקב את כל בציר הענבים שהקיבוץ מגדל לתקופה של 21 שנים. ברם, הקיבוץ – בהיותו חבר בכרמל מזרחי – התחייב עוד קודם לכן בהתחייבות שאינה מוגבלת בזמן, לספק את גידולי הענבים שלו לכרמל מזרחי. מכאן, שהתקשרות בין הקיבוץ ליקב הייתה בגדר הפרת חוזה בין הקיבוץ לבין כרמל מזרחי, וגרם הפרת חוזה מבחינת היקב. עם זאת יצוין כי הדבר לא נעלם מעיני הקיבוץ והיקב, ובהסכם 2007 נכתב במפורש כי הצדדים ערים לסיכון הכרוך בכך.

ואכן, הסיכון התממש. משנתחוור לכרמל מזרחי כי הקיבוץ עומד להפר את התחייבותו לספק את בציר הענבים של שנת 2007, פנה לבית המשפט בבקשה לצו מניעה. בעקבות מהלך זה הגיעו הקיבוץ וכרמל מזרחי להסכם לפיו יספק הקיבוץ לכרמל מזרחי את ענבי בציר 2007 בתנאים עליהם הוסכם ביניהם.

בסופו של יום עלה בידי הקיבוץ במהלך שנת 2010 להשתחרר מכבלי ההתחייבות כלפי כרמל מזרחי, לאחר שפדה את מניותיו באגודה השיתופית והתחייב כלפי כרמל מזרחי להמשיך לספק את בציר הענבים לתקופה נוספת של חמש שנים. היקב מצדו התקשר ביום 31.5.2010 עם כורם אחר שהתחייב לספק ליקב את בציר הענבים שלו למשך 25 שנים.

לאור פרשה זו הגיש היקב נגד הקיבוץ תבי־ עה כספית בסך 5,139,617 ₪ בגין פיצויי הס־ תמכות (אובדן השקעות) ופיצויי קיום (אובדן רווח) כתוצאה מאי אספקת יבול הענבים מבציר 2009 ו־2010.

בפסק דין שניתן בבית המשפט המחוזי נקבע כי הקיבוץ נהג בחוסר תום לב כלפי היקב בכך שלא גילה ליקב אודות צו המניעה שביקשה כרמל מזרחי כנגד הקיבוץ, ומאחר שהקיבוץ "זרה חול" בעיני היקב לגבי יכולתו לספק ליקב ענבים בשנים שלאחר מכן. בכך הפר הקיבוץ את התחייבותו לספק ליקב את ענבי בציר שנת 2009 ושנת 2010 (השנים שנתבעו).לעניין הנזק שנגרם ליקב, בית השפט קבע כי על הקיבוץ לשלם פיצויי קיום בסך של 850,000 ₪, פיצויי הסתמכות בסך של 325,000 ₪, ועוד סך של 50,000 ₪ בגין שתילים שנרכשו על ידי היקב.

על פסק דין זה הגיש הקיבוץ ערעור לבית המשפט העליון.

בפסק דינו מדגיש בית המשפט כי אין דרכה של ערכאת ערעור להתערב בממצאי עובדה ומהימנות. לכן, נקודת המוצא היא כי, כפי שקבע בית המשפט המחוזי, יש לראות את הקי־ בוץ כמי שפעל בחוסר תום לב וכמי שהפר הת־ חייבותו על פי הסכם 2007. למרות זאת, קובע העליון, התוצאה של פסק הדין אינה יכולה לעמוד, שכן לא ניתן לפסוק פיצויי הסתמכות ופיצויי קיום ביחד.

נסביר כי פיצויי ההסתמכות נפסקו לזכות היקב לאור טענתו, כי נערך לקלוט את בציר הענבים של הקיבוץ לתקופה של 21 שנים, ופי־ צויי הקיום משקפים את הרווח שהיה אמור לצ־ מוח ליקב בגין אותה השקעה. כלומר, לא ניתן לפסוק את שני סוגי הפיצוי יחדיו, מאחר שהם מושתתים על אינטרסים סותרים. בית המשפט מסביר כי באופן דומה, מי שהשקיע בשיפוץ נכס על מנת להשכירו, אינו יכול לתבוע הן החזר של סכום השיפוץ והן את הרווח שהיה נצמח לו אילולא הפר השוכר את התחייבותו לשלם דמי שכירות. שכן אם נעמיד את המשכיר־הנ־ פגע במצב בו היה אילולא ההפרה, הרי שבכל מקרה היה משקיע את דמי השיפוץ כנגד דמי השכירות שהיה אמור לקבל מהשוכר־המפר. כך גם בענייננו. אם נעמיד את היקב במצב בו היה נמצא אילולא הפר הקיבוץ את התחייבותו לספק ענבים בשנים 2010־2009, הרי שבכל מקרה היה היקב נדרש להשקיע בציוד ובמיכ־ לים על מנת לקלוט את בציר הענבים.

בית המשפט ממשיך וקובע כי בהינתן שהיקב התקשר בשנת 2010 בהסכם החלופי עם כורם אחר שהתחייב לספק ליקב ענבים למשך 25 שנים, הרי שההשקעה של היקב לקראת קליטת ענבי הקיבוץ לא ירדה לטמיון, ולכן לדעתו אין לפסוק כלל פיצויי הסתמכות. כמו כן, מאחר שהיקב התקשר עם כורם חלופי שסיפק לו החל משנת 2010 ענבים בכמות אף גדולה יותר מזו שלהספקתה התחייב הקיבוץ, הרי שלכאורה לא נגרם ליקב נזק של אובדן רווחים (פיצויי קיום). למרות זאת, בית המשפט העליון קובע כי הוא נכון לצאת מנקודת הנחה המיטיבה עם היקב, ולפיה, מאחר שבשנת 2009 הקיבוץ לא סיפק ליקב ענבים, נגרם ליקב אובדן רווח אותו מע־ מיד בית המשפט על סך של 315,000 ₪. בסי־ כומו של דבר, ביחד עם סך השבת השתילים, מפחית את סכום הפיצויים שעל הקיבוץ לשלם לסך של 365,000 בלבד. כמו כן מפחית בית המשפט את סכום שכ"ט עו"ד שהועמד בבית המשפט המחוזי על 75,000 ₪, לסך של 15,000 ₪ בלבד.

* ע"א 3805/17 קיבוץ כרמים – אגודה שיתופית חקלאית בע"מ נ' אנטיפוד השקעות בע"מ (פורסם בנבו, 25.06.2019)

* **"איילת רייך – משרד עורכי דין, נוטריון וגישור"** מתמחה בקיבוצים, מושבים, תאגידים, בתחום המסחרי־חקלאי־מינהלי וענף הלול על כל שלוחותיו. **עו"ד איילת רייך־מיכאלי משמשת כבוררת וכמגשרת במחלוקות.**

* אנו מזמינים אתכם לבקר **באתר האינטרנט**

הלוח הירוק

הלוח המופץ בכל הקיבוצים

הרפת והחלב | קן למושב | הזמן הירוק | יבול שיא

074 7457405

היכרויות

משרד הכרויות רעות לאיכותיים/ת במשרדי ניתן להכיר בני זוג ששואפים להיות מאושרים. רווקים/ת גרושים /ת אלמנים/ת
אתם אלה שהשליטה המלאה על חייכם להגשים שינוי משמעותי בחייכם, זמנו לחייכם אושר, אל תשאר לבד. רכזו את החשיבה שלכם בחשיבה חיובית ליצור שינוי משמעותי בחייכם. להיות מאושרים, להכיר בן/ת זוג לחיים לקצר את התהליך בעזרתי ניצור שינוי משמעותי בחייכם ונגיע למטרה. מומחית להכרויות : הורים מודאגים שילדיהם לא מצאו עדיין זוגיות כלבבם . המאגר מהצפון עד לדרום כולם נבדקים על ידי תעודת זהות
לפרטים : מנהלת המשרד רעות הכרויות 052-4403890
כתובתי באינטרנט www.rdatihg.co.il

72 ג' נאה איש שיחה, אקדמאי, אינטלגנט מעניין מקיבוץ בצפון,מעוניין להכיר חברה לחיים מעניינת ,אשת שיחה,נעימה , לבבית לחברות כנה
ואמיתית לפרטים : 052-8342997

43 נאה בעל תכונות אופי מיוחדות שלו רגיש אמיתי כנה וישר איש שיחה מעניין עם כוונות טובות ורציניות , בעל תחומי עיניין רבים ,מעוניין להכיר חברה לחיים ליצירת קשר אמיתי ולבבי ,בחורה עדינה , רגישה , שלווה, קשובה , מאזור טבעון והסביבה , למתאימות בלבד נא לפנות לרעות הכרויות
לפרטים 052-4403890

65 ג' מקיבוץ נאה תכול עיניים איש שיחה מעניין רגיש כנה ואמיתי עם אישיות נעימה עם המון כוונות טובות ורצון טוב נתינה עם פרגון מעוניין להכיר חברה לחיים אשת שיחה לבבית חובבת טיולים
לפרטים 054-2401174

טיולים לחו"ל

טיול לטיבט - טיול חוצה הימלאיה בעת פסטיבל השוטון.
16 ימים, יציאה: 23/8/19
טיול לרג'סטאן (הודו) בעת פסטיבל הגמלים בפושקר.
15 ימים, יציאה: 4/11/19
לפרטים: איתי שביט - 050-5755200
או "עולם אחר" - 1-700-708-999
www.awt.co.il

קראוונים

מכירת חיסול! אתר קרואנים במחירים מפתיעים ומיוחדים. **052-2796686**
***צימרים זריחה בגלבוע 052-2358554**

מבנים ניידים

זכאי לצימר בע"מ
בתי עץ לכל מטרה - צימרים, דיור, משרדים ועוד.
גגות רעפים - בניה / חידוש, פרגולות, דקים, תוספות בניה מעץ, ריהוט גן וכו'.
נסיון של 18 שנה בהתיישבות העובדת, איכות ואמינות ללא פשרות.
כושב כפר ברוך 052-4658888,
www.zakai-le.com

סדקים? הפתרון קודלר

קבלני חיזוק מבנים,
תיקון סדקים יציבות מבנים
בשיטת בטון דרוך

הגנה מפני רעידות אדמה וייצוב מבנים בשיטה הטובה בארץ!

ע"י דריכות אנכיות ואופקיות אפשר לחזק
מבנים מפני רעידות אדמה!

קודלר תיקון סדקים וחיזוק מבנים בתים ובניינים עם ותק של 50 שנה בתחום שבהם תוקנו מבנים לשביעות רצון הלקוחות

לקודלר פתרונות רבים בתיקון ויצוב מבנים סדוקים בשיטת הבטון הדרוך שיחסית העלות הזולה לעומת פתרונות הנדסיים אחרים!

בין לקוחותינו המרוצים:
עיריות, מושבים, קיבוצים, מועצות, בניינים מגורים ופרטיים, עמידר, תרבות הדיור בשיתוף משרד השיכון, רשת אורט ועוד...

מכשירי הדריכה עוברים כיול במכון התקנים

04-6421832
052-8767170